

Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο

Διοίκηση Αθλητισμού (ΔΑΘ)

Πτυχιακή / Διπλωματική Εργασία

«Αξιοποίηση και Διαχείριση Αθλητικής Κληρονομιάς: Μια
Μελέτη Περίπτωσης με Έμφαση στη Μετά-Αγωνιστική Χρήση
Εγκαταστάσεων μετά την ολοκλήρωση του Ευρωπαϊκού
πρωταθλήματος Κωπηλασίας Νέων Ανδρών-Γυναικών το 2019
στα Ιωάννινα»

Μάρθα Παλαιοπάνου

Επιβλέπων καθηγητής: Μπακιρτζόγλου Παντελεήμων

Πάτρα, 20 Ιανουαρίου 2023

Η παρούσα εργασία αποτελεί πνευματική ιδιοκτησία του/της φοιτητή/φοιτήτριας («συγγραφέας/δημιουργός») που την εκπόνησε. Στο πλαίσιο της πολιτικής ανοικτής πρόσβασης ο συγγραφέας/δημιουργός εκχωρεί στο ΕΑΠ, μη αποκλειστική άδεια χρήσης του δικαιώματος αναπαραγωγής, προσαρμογής, δημόσιου δανεισμού, παρουσίασης στο κοινό και ψηφιακής διάχυσής τους διεθνώς, σε ηλεκτρονική μορφή και σε οποιοδήποτε μέσο, για διδακτικούς και ερευνητικούς σκοπούς, άνευ ανταλλάγματος και για όλο το χρόνο διάρκειας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Η ανοικτή πρόσβαση στο πλήρες κείμενο για μελέτη και ανάγνωση δεν σημαίνει καθ' οιονδήποτε τρόπο παραχώρηση δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας του συγγραφέα/δημιουργού ούτε επιτρέπει την αναπαραγωγή, αναδημοσίευση, αντιγραφή, αποθήκευση, πώληση, εμπορική χρήση, μετάδοση, διανομή, έκδοση, εκτέλεση, «μεταφόρτωση» (downloading), «ανάρτηση» (uploading), μετάφραση, τροποποίηση με οποιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά της εργασίας, χωρίς τη ρητή προηγούμενη έγγραφη συναίνεση του συγγραφέα/δημιουργού. Ο συγγραφέας/δημιουργός διατηρεί το σύνολο των ηθικών και περιουσιακών του δικαιωμάτων.

«Αξιοποίηση και Διαχείριση Αθλητικής Κληρονομιάς: Μια
Μελέτη Περίπτωσης με Έμφαση στη Μετά-Αγωνιστική Χρήση
Εγκαταστάσεων μετά την ολοκλήρωση του Ευρωπαϊκού
πρωταθλήματος Κωπηλασίας Νέων Ανδρών-Γυναικών το 2019
στα Ιωάννινα»

Μάρθα Παλαιοπάνου

Επιτροπή Επίβλεψης Πτυχιακής / Διπλωματικής Εργασίας

Επιβλέπων Καθηγητής:

Μπακιρτζόγλου Παντελεήμων

Πάτρα, 20 Ιανουαρίου 2023

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θέλω να ευχαριστήσω από καρδιάς την οικογένεια μου και τους καθηγητές μου οι οποίοι με βοήθησαν και στάθηκαν δίπλα μου καθ' όλη τη διάρκεια του ακαδημαϊκού μου ταξιδιού. Είμαι ευγνώμων για την καθοδήγηση και την υποστήριξη του καθηγητή μου Μπακιρτζόγλου Παντελεήμων, η οποία ήταν ανεκτίμητη στη διαμόρφωση της εκπαιδευτικής μου εμπειρίας και στην προετοιμασία μου για αυτή την εργασία. Είμαι υπερήφανος που υπήρξα μέλος αυτού του ιδρύματος και ανυπομονώ να χρησιμοποιήσω τις γνώσεις και τις δεξιότητες που απέκτησα για να έχω θετικό αντίκτυπο στον κόσμο.

Περίληψη

Το παρόν έγγραφο εμβαθύνει στο πολύπλευρο πεδίο της αθλητικής κληρονομιάς, εξετάζοντας τις ιστορικές, πολιτιστικές και υλικές διαστάσεις της. Βασιζόμενη σε καθιερωμένα μοντέλα διαχείρισης της πολιτιστικής κληρονομιάς, η έρευνα παρέχει μια ολοκληρωμένη ανάλυση της μετα-αγωνιστικής χρήσης και διαχείρισης των αθλητικών εγκαταστάσεων, με επίκεντρο το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Νέων Ανδρών και Γυναικών του 2019 στα Ιωάννινα, Ελλάδα. Μέσω μιας ποιοτικής προσέγγισης μελέτης περίπτωσης, συλλέχθηκαν δεδομένα από αρχειακά έγγραφα, ρίχνοντας φως στην τρέχουσα χρήση των εγκαταστάσεων. Τα ευρήματα υπογραμμίζουν τη σημασία του στρατηγικού σχεδιασμού, της εμπλοκής των ενδιαφερομένων μερών και της ενσωμάτωσης της άυλης κληρονομιάς στη βιώσιμη διαχείριση της αθλητικής κληρονομιάς. Επιπλέον, το έγγραφο εξετάζει τις προκλήσεις που σχετίζονται με τις οικονομικές επιπτώσεις και προτείνει συστάσεις για μελλοντικές προσπάθειες διαχείρισης της πολιτιστικής κληρονομιάς. Η παρούσα έρευνα συμβάλλει με πολύτιμες γνώσεις στον ευρύτερο διάλογο για τη διατήρηση και την αξιοποίηση της πολιτιστικής κληρονομιάς, προσφέροντας ένα σχέδιο για τη μεγιστοποίηση του διαρκούς αντίκτυπου και της χρησιμότητας των αθλητικών εγκαταστάσεων μετά από μεγάλες αθλητικές διοργανώσεις.

Λέξεις κλειδιά: Αθλητική Κληρονομιά, Διαχείριση Εγκαταστάσεων, Μετα-Αγωνιστική Αξιοποίηση, Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Νέων, Αθλητικές Υποδομές Ιωαννίνων

«Utilization and Management of Sports Heritage: a Case Study
with Focus on the Post-Competitive Use of Facilities after the
completion of the 2019 European Youth Men's and Women's
Championship in Ioannina»

Martha Palaiopanou

Abstract

This paper delves into the multifaceted realm of sporting heritage, examining its historical, cultural, and material dimensions. By drawing on established models of heritage management, the research provides a comprehensive analysis of the post-competitive use and management of sports facilities, with a focal point on the 2019 European Youth Men's and Women's Championships in Ioannina, Greece. Through a qualitative case study approach, data was collected from archival documents, shedding light on the current utilization of the facilities. The findings underscore the importance of strategic planning, stakeholder engagement, and the integration of intangible heritage in the sustainable management of sporting heritage. Additionally, the paper addresses challenges related to economic impacts and proposes recommendations for future heritage management endeavors. This research contributes valuable insights to the broader discourse on the conservation and valorization of cultural heritage, offering a blueprint for maximizing the lasting impact and utility of sports facilities in the aftermath of major sporting events.

Keywords: Sports Heritage, Facility Management, Post-Competitive Utilization, European Youth Championship, Ioannina Sports Infrastructure

Περιεχόμενα

Περίληψη	5
Abstract	6
Κατάλογος εικόνων	10
Συνομογραφίες & Ακρωνύμια	11
1. Εισαγωγή	12
1.1 Επισκόπηση της αθλητικής κληρονομιάς	13
1.2 Θεωρητικό υπόβαθρο	16
1.3 Δήλωση του προβλήματος	17
1.4 Σκοπός της έρευνας.....	17
1.5 Σημασία/Χρήση της έρευνας	17
1.6 Ερευνητικά ερωτήματα	18
1.7 Περιορισμοί και πεδίο εφαρμογής	18
2. Ανασκόπηση της βιβλιογραφίας	20
2.1 Η κληρονομιά των μεγάλων αθλητικών γεγονότων.....	20
2.2 Ορισμός της κληρονομιάς και του κύβου κληρονομιάς	22
2.3 Θεωρητικό πλαίσιο για την αθλητική κληρονομιά	24
2.4 Τύποι κληρονομιάς, συμπεριλαμβανομένης της άυλης κληρονομιάς.....	26
2.4.1 Άυλη κληρονομιά:	26
2.4.2 Παραστατικές τέχνες και τελετουργίες	27
2.5 Διακυβέρνηση της πολιτιστικής κληρονομιάς: Σχετικοί φορείς και μηχανισμοί, ενδιαφερόμενοι φορείς.....	28
2.5.1 Σχετικοί φορείς και μηχανισμοί.....	30
2.5.2 Εμπλεκόμενοι στη διακυβέρνηση της αθλητικής κληρονομιάς	30
2.5.3 Εστίαση στη διακυβέρνηση της αθλητικής κληρονομιάς	32
2.5.4 Οικονομία	32
2.6 Φάσεις του κύκλου ζωής της Κληρονομιάς	33
3. Σχεδιασμός της αθλητικής κληρονομιάς	38
3.1 Ανάλυση του εσωτερικού και εξωτερικού περιβάλλοντος.....	38

3.2 Διαμόρφωση στρατηγικής για τη διαχείριση της αθλητικής κληρονομιάς.....	40
3.3 Ανάπτυξη δεξιοτήτων του ανθρώπινου δυναμικού.....	42
3.4 Σύνδεση αθλητισμού και τουρισμού.....	44
3.5 Προκλήσεις και προβληματισμοί στην αξιολόγηση των κληρονομιών αθλητικών γεγονότων: Αναδυόμενα και ανεπτυγμένα έθνη	46
4. Μεθοδολογία	49
4.1 Επιλογή δείγματος και μέσα συλλογής δεδομένων	49
4.2 Διαδικασία συλλογής δεδομένων.....	50
4.3 Τεχνικές ανάλυσης δεδομένων.....	50
5. Αποτελέσματα	52
5.1 Αξιοποίηση των εγκαταστάσεων σήμερα	54
6. Συζήτηση	57
6.1 Αξιοποίηση και προσαρμογή των αθλητικών εγκαταστάσεων.....	57
6.2 Προκλήσεις και ευκαιρίες για τη βιώσιμη διαχείριση της πολιτιστικής κληρονομιάς	57
6.3 Δέσμευση των ενδιαφερομένων μερών και συμμετοχή της κοινότητας.....	58
6.4 Οικονομικές εκτιμήσεις και η "οικονομία του παγωτού.....	58
6.5 Ενσωμάτωση της άυλης κληρονομιάς	59
6.6 Συστάσεις για τη μελλοντική διαχείριση της πολιτιστικής κληρονομιάς	59
Συμπέρασμα.....	60
Παράρτημα.....	71

Κατάλογος εικόνων

Εικόνα 2.1: Παγκόσμιο Κύπελλο FIFA 2022 Στάδιο Κατάρ (Youtube.com).....	17
Εικόνα 2.6.1 Φάσεις Ολυμπιακής Κληρονομιάς (Leopkey & Parent, 2016).....	29
Εικόνα 2.6.2: Φάσεις Ολυμπιακού Κύκλου ζωής (Leopkey & Parent, 2016).....	30
Εικόνα 2.6.3: Συνδυασμός φάσεων κύκλου ζωής Αγώνων και ενεργειών/φάσεων της Κληρονομιάς (IOC, 2019).....	31
Εικόνα 3.4: Κληρονομιές αθλητικών μεγα-γεγονότων (adapted by authors, from Cornelissen et al., 2011, p. 311).....	45

Συνομογραφίες & Ακρωνύμια

ΔΕ	Διπλωματική Εργασία
ΔΟΕ	Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή
ΕΑΠ	Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο
ΘΕ	Θεματική Ενότητα
ΠΕ	Πτυχιακή Εργασία
ΠΣ	Πρόγραμμα Σπουδών
ΣΥΝ	Συντονιστής/Συντονίστρια
ΚΕΚΩΠ	Κέντρο Κωπηλασίας
ΠΕΑΚΙ	Πανεπιστημιακό Εθνικό Αθλητικό Κέντρο Ιωαννίνων
ΕΑΝΚΙ	Εθνικό Αθλητικό Κέντρο Ιωαννίνων

1. Εισαγωγή

Η κληρονομιά σε όλες τις μορφές της είναι ένας πόρος που πρέπει να διαχειριστεί, είτε πρόκειται για τον σχεδιασμό της κληρονομιάς, είτε για τη θέσπιση νομοθεσίας και πολιτικής για την προστασία και τη διατήρηση της κληρονομιάς, είτε για την παρουσίαση και την ερμηνεία της κληρονομιάς για ποικίλα ακροατήρια, είτε για την αντιμετώπιση ασυμβίβαστων και αλληλοεπικαλυπτόμενων απόψεων σχετικά με την κληρονομιά, είτε ακόμη και για τη διαγραφή ή την "αποδέσμευση" της κληρονομιάς. Δεδομένου ότι πολλές μορφές κληρονομιάς, από τα ιστορικά κτίρια μέχρι τις άυλες παραδόσεις, συχνά διασταυρώνονται με άλλες δραστηριότητες, όπως ο τουρισμός και οι πρωτοβουλίες ανάπλασης (Fairclough et al., 2012), ενώ παράλληλα θεωρούνται ταυτόχρονα ως οικονομικός και πολιτιστικός πόρος, έχει υπάρξει σημαντικό ενδιαφέρον για το πώς οι πόροι κληρονομιάς στις πολλές μορφές τους μπορούν να διατηρηθούν και να παρουσιαστούν σε πολλά διαφορετικά ακροατήρια, η αθλητική κληρονομιά είναι επίσης ένας πόρος προς διαχείριση, αν και μπορεί να έχει κάποια ξεχωριστά ζητήματα διαχείρισης σε σχέση με άλλες μορφές κληρονομιάς. Μεγάλο μέρος αυτού που θεωρείται αθλητική κληρονομιά, ιδίως στην κτιστή, απτή μορφή του, είναι σχετικά πρόσφατο. Επιπλέον, πολλές μορφές αθλητικής κληρονομιάς συνεχίζουν να χρησιμοποιούνται για καθημερινές δραστηριότητες, όπως αθλητικές εκδηλώσεις, ενώ ο σύγχρονος παγκόσμιος αθλητισμός και η αυξανόμενη ανάγκη του για παραγωγή εσόδων μπορεί να θεωρούν τους χώρους πολιτιστικής κληρονομιάς ανίκανους να ανταποκριθούν στη σύγχρονη καταναλωτική ζήτηση.

Ομοίως, τόσο σε επίπεδο ελίτ όσο και σε κοινοτικό επίπεδο, πολλοί ιστορικοί αθλητικοί χώροι αντιμετωπίζουν προκλήσεις όσον αφορά το κόστος συντήρησης και ανακαίνισης, ενώ η συνεχής διατήρηση ιστορικών αθλητικών χώρων που έχουν εγκαταλειφθεί ή δεν χρησιμοποιούνται πλέον αντιμετωπίζουν προκλήσεις όσον αφορά τη χρησιμότητά τους πέρα από το ιστορικό ή αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον. Ωστόσο, η διαχείριση της αθλητικής κληρονομιάς υπερβαίνει τη διαχείριση ιστορικών ή πολιτιστικών χώρων. Η διατήρηση και η διαφύλαξη της άυλης αθλητικής κληρονομιάς έχει επίσης τύχει προσοχής τα τελευταία χρόνια, όπως και η ερμηνεία της αθλητικής κληρονομιάς σε ποικίλα ακροατήρια. Πολλές μορφές αθλητικής κληρονομιάς

σχεδιάζονται επίσης, ιδίως όταν συμπίπτουν με σημαντικά γεγονότα ή επετείους, γεγονός που οδηγεί τη διαχείριση της αθλητικής κληρονομιάς πέρα από τις εκτιμήσεις για το δομημένο και το άυλο περιβάλλον, στις έννοιες της ευαισθητοποίησης και της αναγνώρισης του κοινού. Τέλος, όπως κάθε μορφή κληρονομιάς, οι αντιφατικές και αμφισβητούμενες προσεγγίσεις της αθλητικής κληρονομιάς μπορούν επίσης να επηρεάσουν τη διαχείρισή της, ιδίως όσον αφορά την ιδιοκτησία των αφηγήσεων, τις εκτιμήσεις για τη διατήρηση και το κατά πόσον ορισμένες μορφές αθλητικής κληρονομιάς πρέπει να διατηρηθούν και με ποια μορφή.

1.1 Επισκόπηση της αθλητικής κληρονομιάς

Η αθλητική κληρονομιά αναφέρεται στη συλλογική και πολύπλευρη κληρονομιά του αθλητισμού, η οποία περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα ιστορικών, πολιτιστικών και υλικών στοιχείων που συνδέονται με τις αθλητικές προσπάθειες. Περιλαμβάνει υλικές και άυλες πτυχές, όπως αντικείμενα, αναμνηστικά, χώρους διεξαγωγής, παραδόσεις, ιστορίες και την ευρύτερη πολιτιστική σημασία του αθλητισμού στις κοινωνίες. Αυτή η κληρονομιά χρησιμεύει ως μαρτυρία για την εξέλιξη του αθλητισμού, τον αντίκτυπό του στις κοινότητες και τις πολιτιστικές αξίες που αντιπροσωπεύει. Η αθλητική κληρονομιά ενσωματώνει την ιστορική σημασία, την πολιτιστική ταυτότητα, τις παραδόσεις, τις εμβληματικές μορφές και στιγμές, τους χώρους και τις υποδομές, τα αντικείμενα και τα αναμνηστικά, καθώς και την εκπαιδευτική, εμπνευσμένη και οικονομική αξία που απορρέει από τον αθλητισμό σε μια δεδομένη κοινωνία ή κοινότητα (Ramshaw, 2017).

Η αθλητική κληρονομιά κατέχει βαθιά σημασία στη συλλογική ανθρώπινη εμπειρία μας, αντανakλώντας τα ιστορικά, πολιτιστικά και υλικά στοιχεία που συνδέονται με τις αθλητικές προσπάθειες. Περιλαμβάνει απτά αντικείμενα, εμβληματικούς χώρους, παραδόσεις και άυλες πτυχές, όπως οι ιστορίες θρυλικών αθλητών και οι πολιτιστικές αξίες που ενσωματώνονται στον αθλητισμό. Η κατανόηση και η διατήρηση της αθλητικής κληρονομιάς είναι απαραίτητη για διάφορους επιτακτικούς λόγους.

Πρώτα απ' όλα, η αθλητική κληρονομιά χρησιμεύει ως ζωντανή μαρτυρία της εξέλιξης του αθλητισμού με την πάροδο του χρόνου. Μας επιτρέπει να εντοπίσουμε τις ρίζες των σύγχρονων αθλητικών δραστηριοτήτων, παρέχοντας ένα παράθυρο στις

πρακτικές, τον εξοπλισμό και τους αγώνες περασμένων εποχών. Για παράδειγμα, η διατήρηση αρχαίων αθλητικών αντικειμένων και χώρων, όπως το Παναθηναϊκό Στάδιο στην Αθήνα, προσφέρει έναν απτό σύνδεσμο με τα αθλητικά γεγονότα της αρχαίας Ελλάδας. Αυτή η σύνδεση με την ιστορία προάγει την αίσθηση της συνέχειας και της εκτίμησης για τις πολιτιστικές ρίζες του σύγχρονου αθλητισμού.

Επιπλέον, η αθλητική κληρονομιά συμβάλλει σημαντικά στην πολιτιστική ταυτότητα και στη σφυρηλάτηση κοινωνικών δεσμών. Μεγάλες αθλητικές διοργανώσεις όπως οι Ολυμπιακοί Αγώνες χρησιμεύουν ως πλατφόρμες για τις χώρες να προβάλλουν τις μοναδικές πολιτιστικές τους εκφράσεις. Οι τελετές έναρξης, με τις επιδείξεις παραδοσιακών ενδυμάτων, μουσικής και χορού, αποτελούν παράδειγμα του εορτασμού των διαφορετικών παγκόσμιων πολιτισμών. Αυτές οι εκδηλώσεις ξεπερνούν τον απλό αθλητικό ανταγωνισμό, καθώς γίνονται ευκαιρίες για τα έθνη να εκφράσουν τις κοινές τους αξίες και παραδόσεις, καλλιεργώντας την αίσθηση της ενότητας τόσο μεταξύ των συμμετεχόντων όσο και μεταξύ των θεατών.

Ακόμη, η αθλητική κληρονομιά εμπνέει και παρακινεί τα άτομα, ιδίως τη νέα γενιά, να επιδιώξουν τις αθλητικές τους φιλοδοξίες. Τα επιτεύγματα εμβληματικών αθλητών γίνονται φάροι ελπίδας και πηγές έμπνευσης. Οι ιστορίες ατόμων όπως ο Usain Bolt, ο Michael Jordan και η Serena Williams, οι οποίοι ξεπέρασαν τρομερές προκλήσεις για να φτάσουν στην κορυφή του αθλήματός τους, λειτουργούν ως ισχυρές αφηγήσεις των ανθρώπινων δυνατοτήτων και της αποφασιστικότητας. Αυτές οι αφηγήσεις έχουν απήχηση όχι μόνο στην αθλητική κοινότητα αλλά και στην ευρύτερη κοινωνία, ενθαρρύνοντας την επιμονή και την επιδίωξη της αριστείας.

Η αθλητική κληρονομιά διαδραματίζει επίσης καθοριστικό ρόλο στην προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης και του τουρισμού. Τα μεγάλα αθλητικά γεγονότα, όπως το Παγκόσμιο Κύπελλο της FIFA ή οι Ολυμπιακοί Αγώνες, δημιουργούν σημαντική οικονομική δραστηριότητα. Η κατασκευή υπερσύγχρονων σταδίων, η ανάπτυξη υποδομών και η εισροή τουριστών δημιουργούν θέσεις εργασίας και τονώνουν τις τοπικές επιχειρήσεις. Για παράδειγμα, το Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου του 2014 στη Βραζιλία οδήγησε σε σημαντική ώθηση του τουρισμού, στη δημιουργία θέσεων εργασίας και στην ανάπτυξη υποδομών, αποδεικνύοντας τα δυνητικά οικονομικά οφέλη που συνδέονται με τη φιλοξενία μεγάλων αθλητικών εκδηλώσεων.

Εκτός από τον οικονομικό αντίκτυπο, η αθλητική κληρονομιά συμβάλλει στην κοινωνική συνοχή και τη δέσμευση της κοινότητας. Τα αθλητικά γεγονότα έχουν τη μοναδική ικανότητα να φέρνουν τους ανθρώπους κοντά, υπερβαίνοντας κοινωνικά, οικονομικά και πολιτιστικά εμπόδια. Η κοινή εμπειρία του χειροκροτήματος για την αγαπημένη ομάδα ή τον αγαπημένο αθλητή ενισχύει την αίσθηση του ανήκειν και της αλληλεγγύης μεταξύ των φιλάθλων. Ετήσιες εκδηλώσεις όπως ο Μαραθώνιος της Βοστώνης αποτελούν παράδειγμα για το πώς ο αθλητισμός μπορεί να γίνει καταλύτης για το κοινοτικό πνεύμα και την ανθεκτικότητα, ενώνοντας διαφορετικές ομάδες ατόμων κάτω από έναν κοινό σκοπό.

Τέλος, η αθλητική κληρονομιά έχει διπλωματική σημασία, λειτουργώντας ως εργαλείο ήπιας ισχύος στις παγκόσμιες σχέσεις. Οι μεγάλες αθλητικές διοργανώσεις παρέχουν στα έθνη μια σκηνή για να προβάλλουν την πολιτιστική τους κληρονομιά, τη φιλοξενία και την οργανωτική τους δεινότητα. Το Παγκόσμιο Κύπελλο της FIFA, για παράδειγμα, γίνεται ένα παγκόσμιο θέαμα που επεκτείνεται πέρα από τον αθλητισμό, αποτελώντας μια βιτρίνα για τις δυνατότητες και τον πολιτιστικό πλούτο του φιλοξενούντος έθνους. Αυτή η προβολή ήπιας ισχύος μπορεί να έχει εκτεταμένες επιπτώσεις στην παγκόσμια εικόνα και τις διπλωματικές σχέσεις ενός έθνους.

Εν κατακλείδι, η αθλητική κληρονομιά είναι ένας πολύπλευρος θησαυρός που προσφέρει πληροφορίες για τον ιστορικό, πολιτιστικό και κοινωνικό μας ιστό. Χρησιμεύει ως γέφυρα μεταξύ του παρελθόντος και του παρόντος, σφυρηλατώντας δεσμούς μεταξύ γενεών και διαφορετικών κοινοτήτων. Πέρα από την πολιτιστική και ιστορική της αξία, η αθλητική κληρονομιά έχει εκτεταμένες επιπτώσεις στην οικονομική ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή και τη διεθνή διπλωματία. Η αναγνώριση και η διατήρηση αυτής της κληρονομιάς δεν είναι μόνο μια απόδειξη της κοινής μας ανθρώπινης ιστορίας, αλλά και ένα μέσο για την προώθηση της ενότητας, της έμπνευσης και της προόδου στην κοινωνία.

1.2 Θεωρητικό υπόβαθρο

Το θεωρητικό υπόβαθρο αυτής της έρευνας έχει τις ρίζες του στα καθιερωμένα μοντέλα διαχείρισης της πολιτιστικής κληρονομιάς. Το μοντέλο του Preuss (2018), όπως έχει υιοθετηθεί από τη ΔΟΕ, παρέχει ένα ισχυρό πλαίσιο για την κατανόηση των περιπλοκών της διατήρησης και της αξιοποίησης της κληρονομιάς. Τονίζει τη σημασία του στρατηγικού σχεδιασμού και της συμμετοχής των ενδιαφερόμενων μερών στη διασφάλιση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας των περιουσιακών στοιχείων πολιτιστικής κληρονομιάς. Επιπλέον, η θεωρία των ενδιαφερομένων μερών (Parent, 2010) φωτίζει τη σημασία της εμπλοκής διαφόρων μερών που εμπλέκονται στην κληρονομιά, από τους διοργανωτές έως τις τοπικές κοινότητες. Το μοντέλο διακυβέρνησης κληρονομιάς (Leorkey & Parent, 2016) βελτιώνει περαιτέρω τις οργανωτικές δομές και διαδικασίες που απαιτούνται για την αποτελεσματική διαχείριση των πρωτοβουλιών κληρονομιάς. Οι διαδικασίες στρατηγικού σχεδιασμού (Wheelen et al., 2018) καθοδηγούν τη διαμόρφωση συνεκτικών στρατηγικών που ευθυγραμμίζονται με τους ευρύτερους αναπτυξιακούς στόχους, μια κρίσιμη πτυχή του σχεδιασμού της κληρονομιάς.

1.3 Δήλωση του προβλήματος

Η υπάρχουσα έρευνα στον τομέα της αθλητικής κληρονομιάς στρέφει την προσοχή κυρίως σε απτά αποτελέσματα, όπως οι οικονομικές επιπτώσεις και οι αθλητικές υποδομές (Wood, 2005). Η κληρονομιά που σχετίζεται με τα οφέλη, ιδίως στο πλαίσιο της μετα-αγωνιστικής χρήσης των εγκαταστάσεων, έχει εξεταστεί συγκριτικά ελάχιστα. Η παρούσα μελέτη ασχολείται με τη μετα-αγωνιστική χρήση και διαχείριση της αθλητικής κληρονομιάς, με ιδιαίτερη έμφαση στις εγκαταστάσεις που χρησιμοποιήθηκαν στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Νέων Ανδρών και Γυναικών 2019 στα Ιωάννινα.

1.4 Σκοπός της έρευνας

Πρωταρχικός στόχος της παρούσας έρευνας είναι η διεξαγωγή μιας ολοκληρωμένης ανάλυσης της χρήσης και διαχείρισης της αθλητικής κληρονομιάς, με ιδιαίτερη έμφαση στη μετα-αγωνιστική χρήση των εγκαταστάσεων μετά την κορύφωση του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Κωπηλασίας Νέων Ανδρών και Γυναικών 2019 στα Ιωάννινα. Η έρευνα αυτή θα περιλαμβάνει μια ενδεδειγμένη εξέταση των στρατηγικών, των πρακτικών και των προκλήσεων που σχετίζονται με την επαναχρησιμοποίηση των αθλητικών χώρων και υποδομών σε ένα μετα-ανταγωνιστικό πλαίσιο. Η έρευνα επιδιώκει να παράσχει πολύτιμες γνώσεις και συστάσεις για τη βελτιστοποίηση της μακροπρόθεσμης κληρονομιάς και της βιώσιμης χρήσης των αθλητικών εγκαταστάσεων μετά από μεγάλες αθλητικές διοργανώσεις.

1.5 Σημασία/Χρήση της έρευνας

Η έρευνα αυτή έχει σημασία για τη διαχείριση της αθλητικής κληρονομιάς. Εστιάζοντας στη μετα-αγωνιστική χρήση των εγκαταστάσεων μετά το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Νέων Ανδρών και Γυναικών 2019 στα Ιωάννινα, εξετάζει μια κρίσιμη πτυχή που συχνά παραβλέπεται στις συμβατικές μελέτες. Τα ευρήματα αυτής της έρευνας είναι έτοιμα να προσφέρουν πολύτιμες γνώσεις και πρακτικές συστάσεις για τους διοργανωτές μεγάλων αθλητικών εκδηλώσεων, τις τοπικές κοινότητες και τους ενδιαφερόμενους φορείς που ασχολούνται με τις αθλητικές υποδομές. Επιπλέον, τα αποτελέσματα αυτής της μελέτης συμβάλλουν στον ευρύτερο διάλογο για τον

σχεδιασμό βιώσιμης κληρονομιάς, παρέχοντας ένα σχέδιο για τη μεγιστοποίηση του διαρκούς αντίκτυπου και της χρησιμότητας των αθλητικών εγκαταστάσεων στον απόηχο σημαντικών αθλητικών διοργανώσεων.

1.6 Ερευνητικά ερωτήματα

Για την επίτευξη μιας ολοκληρωμένης κατανόησης της μετα-αγωνιστικής αξιοποίησης και διαχείρισης της αθλητικής κληρονομιάς, η παρούσα έρευνα στοχεύει στην αντιμετώπιση των ακόλουθων βασικών ερωτημάτων:

i. Ποιες είναι οι πιο αποτελεσματικές στρατηγικές και πρακτικές για την επαναχρησιμοποίηση των αθλητικών εγκαταστάσεων μετά την ολοκλήρωση μεγάλων διοργανώσεων, με ιδιαίτερη έμφαση στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Νέων Ανδρών και Γυναικών του 2019 στα Ιωάννινα;

ii. Πώς αντιλαμβάνονται οι τοπικές κοινότητες και οι ενδιαφερόμενοι φορείς την κληρονομιά των αθλητικών εγκαταστάσεων και ποιες είναι οι προτιμήσεις τους για τη μετα-αγωνιστική χρήση;

iii. Ποιες είναι οι οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές επιπτώσεις που συνδέονται με τη βιώσιμη αξιοποίηση των αθλητικών υποδομών μετά από σημαντικές αθλητικές διοργανώσεις;

iv. Ποιες είναι οι πιθανές προκλήσεις και τα εμπόδια που αντιμετωπίζονται κατά τη διαδικασία επαναχρησιμοποίησης των αθλητικών εγκαταστάσεων και ποιες στρατηγικές μπορούν να εφαρμοστούν για να ξεπεραστούν;

v. Πώς μπορούν τα διδάγματα που αντλήθηκαν από τη μελέτη περίπτωσης του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Κωπηλασίας Νέων του 2019 στα Ιωάννινα να πληροφορήσουν τις βέλτιστες πρακτικές για τη μελλοντική διαχείριση της αθλητικής κληρονομιάς σε μετα-αγωνιστικά πλαίσια;

1.7 Περιορισμοί και πεδίο εφαρμογής

Είναι σημαντικό να αναγνωριστούν τα όρια και οι παράμετροι που καθορίζουν το πεδίο εφαρμογής της παρούσας έρευνας. Η παρούσα μελέτη επικεντρώνεται συγκεκριμένα στη μετα-αγωνιστική αξιοποίηση και διαχείριση της αθλητικής κληρονομιάς, με επικεντρωμένη έμφαση στις εγκαταστάσεις που χρησιμοποιήθηκαν

στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Νέων Ανδρών και Γυναικών 2019 στα Ιωάννινα. Κατά συνέπεια, τα ευρήματα και τα συμπεράσματα που προκύπτουν από την παρούσα έρευνα ενδέχεται να μην είναι άμεσα μεταβιβάσιμα σε διαφορετικά πλαίσια ή αθλητικές διοργανώσεις.

Επιπλέον, η παρούσα μελέτη διερευνά πρωτίστως τις στρατηγικές και τις πρακτικές που σχετίζονται με την επαναχρησιμοποίηση αθλητικών χώρων και υποδομών. Δεν εμβαθύνει σε άλλες πτυχές της αθλητικής κληρονομιάς, όπως τα άυλα στοιχεία ή οι ευρύτερες κοινωνικοπολιτιστικές επιπτώσεις.

Ακόμη, ενώ καταβλήθηκαν προσπάθειες για την επίτευξη μιας ολοκληρωμένης κατανόησης του θέματος, είναι επιτακτική ανάγκη να αναγνωριστεί ότι ορισμένοι παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των χρονικών περιορισμών και της διαθεσιμότητας δεδομένων, ενδέχεται να επηρέασαν το βάθος της ανάλυσης.

Τέλος, η παρούσα έρευνα δεν λαμβάνει υπόψη πιθανές αλλαγές ή εξελίξεις που μπορεί να έχουν σημειωθεί στη μετα-αγωνιστική χρήση των εγκαταστάσεων μετά την ολοκλήρωση του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Κωπηλασίας Νέων 2019 στα Ιωάννινα μετά τη στιγμή της ολοκλήρωσης της παρούσας μελέτης.

2. Ανασκόπηση της βιβλιογραφίας

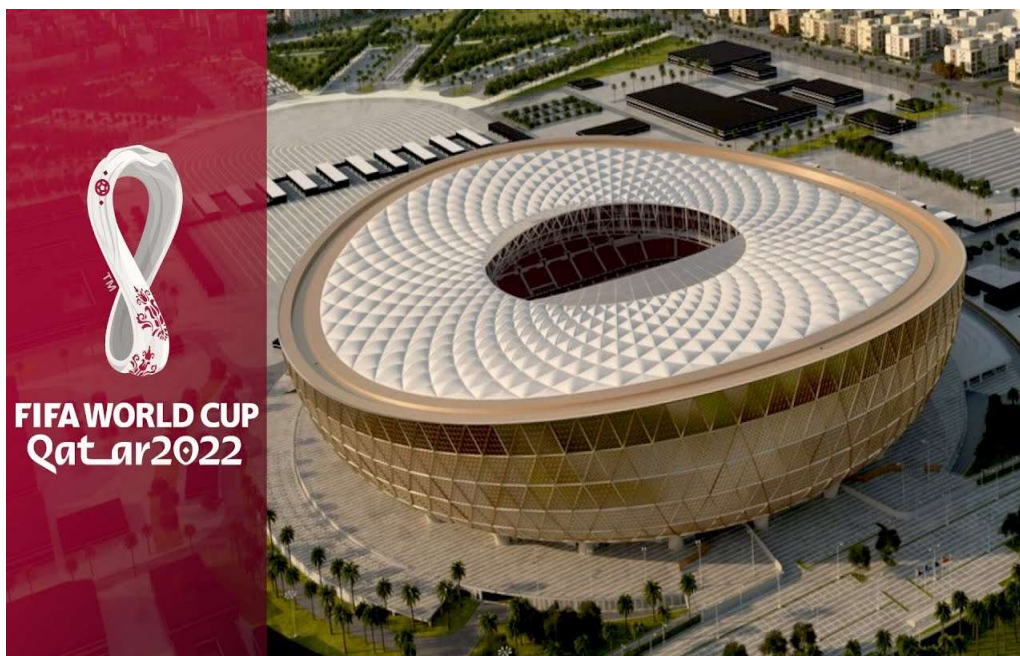
2.1 Η κληρονομιά των μεγάλων αθλητικών γεγονότων

Οι μεγάλες αθλητικές διοργανώσεις έχουν διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση κοινωνιών, στην υπέρβαση των συνόρων και στο να αφήσουν ανεξίτηλο σημάδι στη συλλογική συνείδηση της ανθρωπότητας. Καθώς ο κόσμος συγκεντρώνεται για να παρακολουθήσει το αποκορύφωμα των αθλητικών επιτευγμάτων, ο αντίκτυπος αυτών των εκδηλώσεων αντηχεί πολύ πέρα από τις αρένες (Bale, 2003).

- Πολιτιστική ενότητα και ταυτότητα: Μια από τις πιο βαθιές παρακαταθήκες των μεγάλων αθλητικών γεγονότων είναι η ικανότητά τους να προάγουν την πολιτιστική ενότητα και την κοινή αίσθηση ταυτότητας μεταξύ διαφορετικών πληθυσμών. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες, για παράδειγμα, φέρνουν κοντά αθλητές από κάθε γωνιά του πλανήτη, ξεπερνώντας γεωπολιτικά σύνορα και γλωσσικά εμπόδια.
- Οικονομική ώθηση και ανάπτυξη υποδομών: Ο οικονομικός αντίκτυπος της φιλοξενίας μεγάλων αθλητικών εκδηλώσεων δεν μπορεί να υπερεκτιμηθεί. Από την κατασκευή υπερσύγχρονων σταδίων και υποδομών μέχρι την εισροή τουριστών και την έξαρση των τοπικών επιχειρήσεων, οι εκδηλώσεις αυτές τονώνουν την οικονομική ανάπτυξη με πρωτοφανείς τρόπους. Η φιλοξενία του Παγκοσμίου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου του 2014 και των Θερινών Ολυμπιακών Αγώνων του 2016 στη Βραζιλία, για παράδειγμα, οδήγησε σε σημαντική ώθηση του τουρισμού, στη δημιουργία θέσεων εργασίας και στην πρόοδο των υποδομών (Brown, & Massey, 2001).
- Έμπνευση και πρότυπα: Οι μεγάλες αθλητικές διοργανώσεις χρησιμεύουν ως πηγή έμπνευσης, προσφέροντας στα άτομα, ιδίως στη νεολαία, πρότυπα προς μίμηση. Μέσα από αθλητικά κατορθώματα που προκαλούν δέος και επιδείξεις ακλόνητης αποφασιστικότητας, οι αθλητές γίνονται φάροι ελπίδας και ενσαρκώνουν το ανθρώπινο δυναμικό. Τα ηλεκτρισμένα σπριντ του Usain Bolt και η απaráμιλλη κυριαρχία της Serena Williams στο γήπεδο του τένις έχουν

εμπνεύσει γενιές και γενιές να προσπαθήσουν για την αριστεία στους αντίστοιχους τομείς.

- Κοινωνική συνοχή και κοινοτική δέσμευση: Οι αθλητικές εκδηλώσεις έχουν τη μοναδική δύναμη να σφυρηλατούν δεσμούς μέσα στις κοινότητες και να ενισχύουν την αίσθηση του ανήκειν. Παρέχουν μια πλατφόρμα για τα άτομα να συναντηθούν, ανεξάρτητα από το υπόβαθρό τους, και να συσπειρωθούν πίσω από έναν κοινό σκοπό. Αυτή η αίσθηση ενότητας επεκτείνεται πέρα από την ίδια την εκδήλωση, αφήνοντας ένα μόνιμο αποτύπωμα στον κοινωνικό ιστό. Ο ετήσιος μαραθώνιος της Βοστώνης, για παράδειγμα, ενώνει την πόλη σε μια γιορτή ανθεκτικότητας και κοινοτικού πνεύματος.
- Παγκόσμια διπλωματία και ήπια ισχύς: Σε έναν όλο και πιο διασυνδεδεμένο κόσμο, οι μεγάλες αθλητικές διοργανώσεις χρησιμεύουν ως αγωγός για την παγκόσμια διπλωματία και την προβολή ήπιας ισχύος. Το Παγκόσμιο Κύπελλο της FIFA, για παράδειγμα, ξεπερνά τον αθλητισμό για να γίνει ένα στάδιο για τα έθνη που επιδεικνύουν την πολιτιστική τους κληρονομιά, τη φιλοξενία και την οργανωτική τους δεινότητα (Preuss, 2006).

Εικόνα 2.1: Παγκόσμιο Κύπελλο FIFA 2022 Στάδιο Κατάρ (Youtube.com)

Η κληρονομιά των μεγάλων αθλητικών διοργανώσεων είναι ένα μωσαϊκό υφασμένο από νήματα πολιτιστικής ενότητας, οικονομικής ευημερίας, έμπνευσης, κοινωνικής συνοχής και διπλωματικής φινέτσας (Bale, 2003). Μέσα από τις γνώσεις του John Bale, εκτιμούμε ότι τα γεγονότα αυτά δεν περιορίζονται σε απλούς αθλητικούς αγώνες, αλλά λειτουργούν ως καταλύτες για βαθιές κοινωνικές, οικονομικές και ψυχολογικές μεταμορφώσεις που διαρκούν πολύ μετά το τελικό σφύριγμα. Αποτελούν μαρτυρία για τη διαρκή δύναμη του αθλητισμού να διαμορφώνει την πορεία της ιστορίας και να αφήνει ανεξίτηλα σημάδια στην ανθρώπινη εμπειρία.

2.2 Ορισμός της κληρονομιάς και του κύβου κληρονομιάς

Η πολιτιστική κληρονομιά είναι μια έννοια που ενσωματώνει τη συλλογική κληρονομιά μιας κοινωνίας, η οποία περιλαμβάνει τα υλικά και άυλα πολιτιστικά της αγαθά. Πρόκειται για ένα πολύπλευρο κατασκεύασμα που υπερβαίνει το χρόνο, συνδέοντας τις προηγούμενες, τις σημερινές και τις μελλοντικές γενιές. Για να κατανοήσουμε το βάθος της κληρονομιάς, είναι επιτακτική ανάγκη να χρησιμοποιήσουμε πλαίσια που διευκολύνουν την ολοκληρωμένη κατανόησή της. Ο κύβος πολιτιστικής κληρονομιάς, όπως ορίστηκε από τους Graham Fairclough και Rodney Harrison, (2012), παρέχει ένα δομημένο πρίσμα μέσω του οποίου η κληρονομιά μπορεί να αναλυθεί, να αναλυθεί και να εκτιμηθεί.

Ορισμός της κληρονομιάς

Η κληρονομιά περιλαμβάνει τα υλικά και άυλα απομεινάρια του ανθρώπινου πολιτισμού, περιλαμβάνοντας αντικείμενα, παραδόσεις, πρακτικές και περιβάλλοντα που έχουν πολιτιστική σημασία. Αποτελεί το θεμέλιο πάνω στο οποίο οικοδομούνται οι ταυτότητες, ενισχύοντας την αίσθηση του ανήκειν και της συνέχειας μέσα σε μια κοινότητα. Η έννοια είναι δυναμική, υπόκειται σε επανερμηνεία και διαπραγμάτευση καθώς οι κοινωνίες εξελίσσονται με την πάροδο του χρόνου (Smith, 2006).

Ο κύβος της πολιτιστικής κληρονομιάς: Πλαίσιο για την κατανόηση

Ο κύβος της κληρονομιάς, που εισήχθη από τους Fairclough και Harrison, είναι ένα τρισδιάστατο μοντέλο που αποδομεί συστηματικά την κληρονομιά σε τρεις βασικές διαστάσεις: Υλικότητα, Χρονικότητα και Κοινωνικότητα (Fairclough & Harrison,

2012). Κάθε διάσταση ξετυλίγει συγκεκριμένες πτυχές της κληρονομιάς, παρέχοντας μια ολιστική προοπτική για την ουσία της.

Υλικότητα:

Η υλικότητα ασχολείται με τα απτά αντικείμενα και τους φυσικούς χώρους που συνιστούν την κληρονομιά. Η διάσταση αυτή περιλαμβάνει αρχιτεκτονικές δομές, τεχνουργήματα, έγγραφα και τοπία που έχουν πολιτιστική σημασία. Υπογραμμίζει τη σημασία της διατήρησης των φυσικών υπολειμμάτων του παρελθόντος, καθώς χρησιμεύουν ως απτοί δεσμοί με την ιστορία και τον πολιτισμό. Η υλικότητα αναδεικνύει επίσης τον ρόλο των προσπαθειών διατήρησης στη διαφύλαξη αυτών των φυσικών στοιχείων για τις μελλοντικές γενιές.

Χρονικότητα:

Η Χρονικότητα εμβαθύνει στις διαχρονικές πτυχές της κληρονομιάς, αναγνωρίζοντας ότι η σημασία των πολιτιστικών στοιχείων είναι συχνά συνυφασμένη με συγκεκριμένες χρονικές στιγμές. Περιλαμβάνει την κατανόηση του ιστορικού πλαισίου, των αφηγήσεων που συνδέονται με ένα συγκεκριμένο στοιχείο πολιτιστικής κληρονομιάς και των τρόπων με τους οποίους οι αφηγήσεις αυτές εξελίσσονται με την πάροδο του χρόνου. Η διαχρονικότητα τονίζει ότι η κληρονομιά δεν είναι στατική, αλλά μάλλον υπόκειται σε επανερμηνείες και εξελισσόμενες αφηγήσεις (Moneta, 2020).

Κοινωνικότητα:

Η κοινωνικότητα διερευνά τις κοινοτικές και κοινωνικές διαστάσεις της κληρονομιάς, δίνοντας έμφαση στο ρόλο των ανθρώπων στη δημιουργία, την ερμηνεία και τη διατήρηση των πολιτιστικών αγαθών. Αναγνωρίζει ότι η κληρονομιά είναι ένα κοινωνικό κατασκεύασμα, που διαμορφώνεται από τη συλλογική μνήμη, τις παραδόσεις και τις πολιτιστικές πρακτικές. Η διάσταση αυτή υπογραμμίζει επίσης τη σημασία της εμπλοκής και της συμμετοχής της κοινότητας στις προσπάθειες διατήρησης της κληρονομιάς.

Σημασία του κύβου πολιτιστικής κληρονομιάς

Ο κύβος πολιτιστικής κληρονομιάς προσφέρει ένα δομημένο πλαίσιο που επιτρέπει μια ολοκληρωμένη ανάλυση της κληρονομιάς, επιτρέποντας μια διαφοροποιημένη

κατανόηση των διαφόρων διαστάσεών της. Αποδομώντας την κληρονομιά σε υλικότητα, χρονικότητα και κοινωνικότητα, το μοντέλο ενθαρρύνει μια ολιστική προσέγγιση στη διατήρηση και ερμηνεία της κληρονομιάς. Υπογραμμίζει την αλληλεπίδραση μεταξύ των φυσικών αντικειμένων, των ιστορικών αφηγήσεων και της κοινωνικής δυναμικής στη διαμόρφωση της κατανόησης του παρελθόντος (Economidou, 2015).

Συνολικά, κύβος πολιτιστικής κληρονομιάς χρησιμεύει ως πολύτιμο εργαλείο για την αποκάλυψη της πολυπλοκότητας της πολιτιστικής κληρονομιάς, προσφέροντας ένα δομημένο πλαίσιο που διευκολύνει την εις βάθος ανάλυση και εκτίμηση. Δίνοντας έμφαση στην Υλικότητα, τη Χρονικότητα και την Κοινωνικότητα, το μοντέλο αυτό ενθαρρύνει μια ολιστική προσέγγιση στη διατήρηση και ερμηνεία της κληρονομιάς. Χρησιμοποιώντας τον κύβο κληρονομιάς, αποκτούμε βαθύτερη εκτίμηση για την πολύπλευρη φύση της κληρονομιάς και τη διαρκή σημασία της στη διαμόρφωση των ταυτοτήτων και των κοινοτήτων μας.

2.3 Θεωρητικό πλαίσιο για την αθλητική κληρονομιά

Η αθλητική κληρονομιά περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα υλικών και άυλων στοιχείων που αντικατοπτρίζουν την πλούσια ιστορία και την πολιτιστική σημασία του αθλητισμού.

Η κληρονομιά ως κοινωνικοπολιτισμική κατασκευή

Κεντρικό ρόλο στο θεωρητικό πλαίσιο της αθλητικής κληρονομιάς παίζει η ίδια η έννοια της κληρονομιάς. Ο Smith, (2006), υποστηρίζει ότι η κληρονομιά είναι ένα κοινωνικά κατασκευασμένο φαινόμενο, το οποίο διαμορφώνεται από τη συλλογική μνήμη, τις αξίες και τις παραδόσεις. Αυτή η προοπτική είναι καθοριστική για την κατανόηση του τρόπου με τον οποίο η αθλητική κληρονομιά εξελίσσεται με την πάροδο του χρόνου, καθώς προσδίδεται νοήματα και σημασία από κοινότητες, κοινωνίες και άτομα.

Ιστορικός υλισμός και αθλητικά αντικείμενα

Ο μαρξιστικός ιστορικός υλισμός παρέχει έναν κριτικό φακό μέσω του οποίου εξετάζονται οι υλικές πτυχές της αθλητικής κληρονομιάς. Ο Eversole, (2010),

υποστηρίζει ότι τα αθλητικά αντικείμενα, όπως ο εξοπλισμός, τα αναμνηστικά και οι χώροι διεξαγωγής, διαπνέονται από ιστορική και κοινωνική σημασία. Μέσα από τον φακό του ιστορικού υλισμού, τα αντικείμενα αυτά γίνονται απτές αντανάκλασεις των οικονομικών, πολιτικών και πολιτιστικών δυνάμεων που διαμόρφωσαν τον αθλητισμό με την πάροδο του χρόνου.

Συλλογική μνήμη και νοσταλγία

Η έννοια του Nora, (1989), των lieux de mémoire, ή τόπων μνήμης, είναι ιδιαίτερα σημαντική για την κατανόηση του ρόλου της συλλογικής μνήμης στην αθλητική κληρονομιά. Τα αθλητικά γεγονότα και οι χώροι διεξαγωγής χρησιμεύουν ως ισχυροί τόποι όπου οι κοινότητες συναντιούνται για να μνημονεύσουν κοινές εμπειρίες. Αυτή η συλλογική μνήμη είναι συχνά χρωματισμένη με νοσταλγία, ένα συναίσθημα που αγκυροβολεί τα άτομα και τις κοινότητες στο παρελθόν, διαμορφώνοντας την ταυτότητά τους και την αίσθηση του ανήκειν.

Αφήγηση και δημιουργία μύθων

Η αφηγηματική διάσταση της αθλητικής κληρονομιάς αποτελεί βασικό πεδίο διερεύνησης. Οι Gibson και Connell, (2012), τονίζουν τον ρόλο της αφήγησης και της δημιουργίας μύθων στην κατασκευή των αφηγήσεων γύρω από αθλητικά γεγονότα και μορφές. Αυτές οι αφηγήσεις, είτε μέσω της προφορικής παράδοσης, είτε μέσω γραπτών αφηγήσεων, είτε μέσω οπτικών αναπαραστάσεων, συμβάλλουν στη διαίωνιση και τον μετασχηματισμό της αθλητικής κληρονομιάς.

Η κληρονομιά ως εμπορευματοποίηση

Η αθλητική κληρονομιά διασταυρώνεται επίσης με οικονομικές και εμπορικές εκτιμήσεις. Οι Horne και Manzenreiter, (2006), υποστηρίζουν ότι η κληρονομιά, συμπεριλαμβανομένης της αθλητικής κληρονομιάς, υπόκειται σε διαδικασίες εμπορευματοποίησης. Η προοπτική αυτή αναδεικνύει τις εντάσεις μεταξύ της διατήρησης της αυθεντικότητας και της πολιτιστικής αξίας της αθλητικής κληρονομιάς, αλλά και της εκμετάλλευσής της για οικονομικό κέρδος μέσω του τουρισμού, των εμπορευμάτων και των δικαιωμάτων των μέσων ενημέρωσης.

Παγκοσμιοποίηση και υπερεθνική κληρονομιά

Καθώς τα αθλητικά γεγονότα και οι αθλητικές φιγούρες αποκτούν παγκόσμια αναγνώριση, το θεωρητικό πλαίσιο για την αθλητική κληρονομιά πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη τις διακρατικές επιρροές. Οι Giulianotti και Robertson, (2009), υποστηρίζουν ότι η παγκοσμιοποίηση οδηγεί σε μια σύνθετη αλληλεπίδραση μεταξύ τοπικών, εθνικών και παγκόσμιων στοιχείων στην κατασκευή και διάδοση της αθλητικής κληρονομιάς. Αυτή η διακρατική προοπτική αμφισβητεί τις παραδοσιακές αντιλήψεις περί αθλητικής κληρονομιάς ως αποκλειστικά ριζωμένης σε ένα συγκεκριμένο γεωγραφικό ή πολιτισμικό πλαίσιο.

Το θεωρητικό πλαίσιο για την αθλητική κληρονομιά περιλαμβάνει ένα πολυδιάστατο τοπίο που αντλεί έννοιες από την κοινωνιολογία, την ιστορία, τα οικονομικά και τις πολιτισμικές σπουδές. Φωτίζει τη δυναμική αλληλεπίδραση μεταξύ των υλικών αντικειμένων, της συλλογικής μνήμης, της κατασκευής αφηγήσεων και των οικονομικών επιταγών. Η κατανόηση της αθλητικής κληρονομιάς μέσω αυτού του θεωρητικού φακού παρέχει μια ολοκληρωμένη βάση για περαιτέρω έρευνα και διερεύνηση σε αυτό το εξελισσόμενο πεδίο, επιτρέποντάς μας να εκτιμήσουμε τον περίπλοκο ιστό των νοημάτων και των αξιών που διέπουν τον κόσμο του αθλητισμού.

2.4 Τύποι κληρονομιάς, συμπεριλαμβανομένης της άυλης κληρονομιάς

2.4.1 Άυλη κληρονομιά:

Ένα παράθυρο στο παρελθόν

Η υλική κληρονομιά περιλαμβάνει φυσικά, χειροπιαστά αντικείμενα, δομές και τοπία που μαρτυρούν τις περασμένες εποχές. Αυτά περιλαμβάνουν ένα ευρύ φάσμα στοιχείων, όπως ιστορικούς τόπους, μνημεία, έργα τέχνης, έγγραφα, ακόμη και φυσικά χαρακτηριστικά. Όπως εύστοχα σημειώνει ο Lowenthal (2015), η υλική κληρονομιά χρησιμεύει ως απτός σύνδεσμος με το παρελθόν, επιτρέποντας στις σύγχρονες κοινωνίες να συνδεθούν με τις ιστορικές τους ρίζες. Λειτουργεί ως αποθετήριο γνώσεων, προσφέροντας ανεκτίμητες γνώσεις για τα έθιμα, τις τεχνολογίες και την αισθητική παλαιότερων εποχών.

Οι ζωντανές παραδόσεις

Αντίθετα, η άυλη κληρονομιά αφορά τις μη υλικές πτυχές του πολιτισμού, περιλαμβάνοντας πρακτικές, τελετουργίες, παραστάσεις και συστήματα γνώσεων που μεταβιβάζονται από γενιά σε γενιά. Η UNESCO (2003) υπογραμμίζει τη σημασία της διαφύλαξης της άυλης κληρονομιάς, αναγνωρίζοντάς την ως βασικό συστατικό της πολιτιστικής ποικιλομορφίας και της ανθρώπινης δημιουργικότητας. Αυτό περιλαμβάνει τις προφορικές παραδόσεις, τη μουσική, το χορό, τις μαγειρικές πρακτικές, την παραδοσιακή χειροτεχνία και άλλες μορφές άυλων εκφράσεων που συμβάλλουν στον πολιτιστικό πλούτο των κοινωνιών.

Προφορικές παραδόσεις και εκφράσεις

Οι προφορικές παραδόσεις αποτελούν ζωτικό συστατικό της άυλης κληρονομιάς. Περιλαμβάνουν τη λαϊκή παράδοση, τους μύθους, τους θρύλους, τις παροιμίες και την αφήγηση ιστοριών. Αυτές οι αφηγήσεις χρησιμεύουν ως οχήματα για τη μετάδοση πολιτιστικών αξιών, ιστορικών αφηγήσεων και κοινοτικών ταυτοτήτων (Bendix, 1997). Ο προφορικός λόγος, που μεταδίδεται από γενιά σε γενιά, συμπυκνώνει τη συλλογική σοφία και τις εμπειρίες μιας κοινότητας.

2.4.2 Παραστατικές τέχνες και τελετουργίες

Η άυλη κληρονομιά βρίσκει επίσης έκφραση στις παραστατικές τέχνες και τις τελετουργίες. Ο χορός, η μουσική, το θέατρο και οι διάφορες μορφές παραστατικών τεχνών χρησιμεύουν ως ζωντανά κανάλια πολιτιστικής έκφρασης. Ενσωματώνουν τα συναισθήματα, τις πεποιθήσεις και τους κοινωνικούς κανόνες μιας κοινότητας. Σε πολλούς πολιτισμούς, τα τελετουργικά και οι τελετές αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της άυλης κληρονομιάς, παρέχοντας ένα πλαίσιο για τον εορτασμό σημαντικών γεγονότων και την έκφραση της συλλογικής ταυτότητας (Kirshenblatt-Gimblett, 2006).

Παραδοσιακή γνώση και χειροτεχνία

Τα συστήματα παραδοσιακής γνώσης και η χειροτεχνία αποτελούν μια άλλη ζωτική πτυχή της άυλης κληρονομιάς. Αυτό περιλαμβάνει τις δεξιότητες, τις τεχνικές και την τεχνογνωσία που μεταβιβάζονται από γενιά σε γενιά σε διάφορους τομείς όπως η γεωργία, η ιατρική, η χειροτεχνία και η μαγειρική τέχνη (Narayan, 1993). Οι πρακτικές αυτές είναι ενσωματωμένες στον πολιτιστικό ιστό και διαδραματίζουν κρίσιμο ρόλο

στη διατήρηση των μέσων διαβίωσης και στη διατήρηση των πολιτιστικών ταυτοτήτων.

Προκλήσεις στη διαφύλαξη της άυλης κληρονομιάς

Η διατήρηση της άυλης κληρονομιάς θέτει μοναδικές προκλήσεις. Σε αντίθεση με την υλική κληρονομιά, η οποία μπορεί να συντηρηθεί με φυσικό τρόπο, η άυλη κληρονομιά είναι συχνά δυναμική και εξελίσσεται συνεχώς με την αλλαγή του κοινωνικού, πολιτιστικού και τεχνολογικού τοπίου. Η διασφάλιση της μετάδοσης των παραδοσιακών γνώσεων και πρακτικών εν όψει της παγκοσμιοποίησης, της αστικοποίησης και της τεχνολογικής προόδου απαιτεί καινοτόμες στρατηγικές και εμπλοκή της κοινότητας (Blake, 2009).

Η υλική και η άυλη κληρονομιά αποτελούν μαζί το πλούσιο μωσαϊκό της πολιτιστικής κληρονομιάς που καθορίζει τις κοινωνίες. Ενώ η υλική κληρονομιά προσφέρει μια φυσική σύνδεση με το παρελθόν, η άυλη κληρονομιά δίνει ζωή στις πολιτιστικές παραδόσεις, ενισχύοντας την αίσθηση της συνέχειας και του ανήκειν. Η αναγνώριση της αξίας και των δύο μορφών κληρονομιάς είναι απαραίτητη για τη διατήρηση των ποικίλων και δυναμικών πολιτιστικών εκφράσεων που διαμορφώνουν τη συλλογική μας ανθρώπινη εμπειρία.

2.5 Διακυβέρνηση της πολιτιστικής κληρονομιάς: Σχετικοί φορείς και μηχανισμοί, ενδιαφερόμενοι φορείς

Ο Freeman (1984) όρισε τα ενδιαφερόμενα μέρη ως άτομα ή ομάδες που έχουν συμφέρον, είτε άμεσο είτε έμμεσο, από τις δραστηριότητες ενός συγκεκριμένου οργανισμού ή έργου. Διάφοροι ερευνητές έχουν αναγνωρίσει διάφορα πιθανά ενδιαφερόμενα μέρη, που κυμαίνονται από τους εργαζόμενους και τους πελάτες μέχρι τους προμηθευτές και τις κυβερνητικές αρχές (Clarkson, 1995). Αυτά τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορεί να έχουν διαφορετικό βαθμό συμμετοχής και επίδρασης στον οργανισμό ή το έργο. Ο Clarkson (1995) προσπάθησε να κατηγοριοποιήσει τα ενδιαφερόμενα μέρη σε πρωτογενείς και δευτερογενείς ομάδες. Τα πρωτογενή ενδιαφερόμενα μέρη έχουν υψηλό επίπεδο αλληλεπίδρασης και είναι ζωτικής σημασίας για την επιβίωση του οργανισμού, ενώ τα δευτερογενή ενδιαφερόμενα μέρη επηρεάζουν και επηρεάζονται από τον οργανισμό, αλλά δεν θεωρούνται απαραίτητα.

Μία από τις βασικές αρχές της θεωρίας των ενδιαφερομένων μερών είναι η δημιουργία αξίας για τα ενδιαφερόμενα μέρη (Freeman, 1984).

Κατά τη διοργάνωση ενός αθλητικού γεγονότος, η συμμετοχή διαφόρων ενδιαφερομένων μερών είναι ζωτικής σημασίας. Ως εκ τούτου, ένα από τα σημαντικότερα καθήκοντα στη διαχείριση εκδηλώσεων είναι να τους φέρουμε όλους μαζί (Getz, 2007). Για να επιτευχθεί αυτό, είναι ζωτικής σημασίας να αναγνωριστούν τα ενδιαφερόμενα μέρη που εμπλέκονται στο συγκεκριμένο έργο, στην προκειμένη περίπτωση, το αθλητικό γεγονός, και να κατανοηθούν τα κίνητρα και οι ανάγκες τους (Richards & Palmer, 2010).

Η έρευνα σχετικά με τα ενδιαφερόμενα μέρη σε αθλητικές εκδηλώσεις έχει αποκτήσει ενδιαφέρον από τη δεκαετία του 1990 (Hede, 2007) και έχει αρχίσει να εξετάζει τις ομάδες ή τους οργανισμούς που μπορούν να επηρεάσουν ή να επηρεαστούν από τις ενέργειες μιας αθλητικής εκδήλωσης ή ενός οργανισμού (Parent, 2008). Πολλές πιθανές ομάδες που εμπλέκονται με την Οργανωτική Επιτροπή των Αγώνων έχουν εντοπιστεί από τους ερευνητές (Richards & Palmer, 2010). Ο Parent (2008) ήταν ένας από τους πρώτους που εφάρμοσε τη θεωρία των ενδιαφερομένων μερών στη μελέτη των αθλητικών εκδηλώσεων και προσδιόρισε έξι σημαντικές ομάδες που σχετίζονται με την Οργανωτική Επιτροπή των Αγώνων: προσωπικό και εθελοντές, κυβέρνηση, τοπική κοινότητα, αθλητικές ομοσπονδίες, εθνικές ολυμπιακές/παραολυμπιακές επιτροπές και μέσα μαζικής ενημέρωσης. Πιο πρόσφατα, οι Parent και Smith-Swan (2013) πρόσθεσαν και άλλες κατηγορίες ενδιαφερομένων όπως οι χορηγοί, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις και οι σύμβουλοι της Οργανωτικής Επιτροπής. Αυτό το πλαίσιο βοηθά στον εντοπισμό των βασικών ενδιαφερομένων μερών που μπορούν να διαδραματίσουν ρόλο σε σχέση με την πολιτιστική κληρονομιά (Hede, 2007).

Οι Mitchell, Agle και Wood (1997) πρότειναν ότι οι μάνατζερ χρησιμοποιούν τη δύναμη, τη νομιμότητα και τον επείγοντα χαρακτήρα για να διακρίνουν μεταξύ πρωτογενών και δευτερογενών ενδιαφερομένων μερών σε συγκεκριμένες χρονικές στιγμές. Η ισχύς αναφέρεται στην ικανότητα των ενδιαφερομένων μερών να επηρεάζουν τα αποτελέσματα σύμφωνα με τις επιθυμίες τους. Η νομιμοποίηση συνδέεται με την καταλληλότητα και την αποδοχή των αιτημάτων τους, ενώ το επείγον σχετίζεται με το πόσο χρονικά ευαίσθητο είναι το αίτημα από τη σκοπιά του ενδιαφερομένου μέρους. Ο προσδιορισμός αυτών των χαρακτηριστικών βοηθά στην

αξιολόγηση της σχετικής επιρροής των εμπλεκόμενων μερών. Αυτό επιτρέπει στους διαχειριστές να λαμβάνουν πιο τεκμηριωμένες στρατηγικές αποφάσεις σχετικά με τη διαχείριση της πολιτιστικής κληρονομιάς σε αθλητικές εκδηλώσεις. Επιπλέον, οι ρόλοι των ενδιαφερόμενων μερών εξελίσσονται με την πάροδο του χρόνου, οπότε είναι σημαντικό να εξετάζεται ο τρόπος με τον οποίο αλλάζουν οι ρόλοι τους (Mitchell et al., 1997).

2.5.1 Σχετικοί φορείς και μηχανισμοί

Η διακυβέρνηση της πολιτιστικής κληρονομιάς στον αθλητισμό περιλαμβάνει ένα δίκτυο οργανισμών, θεσμών και ρυθμιστικών πλαισίων. Σε διεθνές επίπεδο, η UNESCO διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στον καθορισμό παγκόσμιων προτύπων και στην παροχή κατευθυντήριων γραμμών για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς, συμπεριλαμβανομένης της αθλητικής κληρονομιάς (UNESCO, 2003). Η Σύμβαση για τη Διαφύλαξη της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς περιγράφει αρχές και στρατηγικές για τη διαφύλαξη της άυλης κληρονομιάς που συνδέεται με τον αθλητισμό, όπως τα παραδοσιακά παιχνίδια, τα τελετουργικά και τα συστήματα γνώσης (UNESCO, 2003).

Σε εθνικό επίπεδο, οι χώρες δημιουργούν τους δικούς τους ρυθμιστικούς φορείς και οργανισμούς διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς. Οι φορείς αυτοί συνεργάζονται με τα διεθνή πλαίσια για την προσαρμογή και την εφαρμογή στρατηγικών που ανταποκρίνονται στην ιδιαίτερη πολιτιστική και αθλητική κληρονομιά κάθε χώρας. Για παράδειγμα, στις Ηνωμένες Πολιτείες, η Υπηρεσία Εθνικών Πάρκων εποπτεύει τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς, συμπεριλαμβανομένων των χώρων και των αντικειμένων που σχετίζονται με τον αθλητισμό (NPS, n.d.).

2.5.2 Εμπλεκόμενοι στη διακυβέρνηση της αθλητικής κληρονομιάς

Οι ενδιαφερόμενοι στη διακυβέρνηση της αθλητικής κληρονομιάς περιλαμβάνουν ένα ευρύ φάσμα φορέων, καθένας με διακριτούς ρόλους και συμφέροντα. Αυτοί οι ενδιαφερόμενοι φορείς περιλαμβάνουν:

- Κυβερνητικές υπηρεσίες: Οι κυβερνητικοί φορείς σε διάφορα επίπεδα, όπως εθνικό, περιφερειακό και τοπικό, διαδραματίζουν κρίσιμο ρόλο στη διακυβέρνηση της αθλητικής κληρονομιάς. Είναι υπεύθυνοι για τη θέσπιση και την επιβολή πολιτικών, την κατανομή πόρων και το συντονισμό των προσπάθειών για την προστασία και την προώθηση της αθλητικής κληρονομιάς.
- Αθλητικοί οργανισμοί: Οι διοικητικοί οργανισμοί του αθλητισμού, τόσο σε διεθνές όσο και σε εθνικό επίπεδο, είναι βασικοί παράγοντες στη διακυβέρνηση της αθλητικής κληρονομιάς. Οργανισμοί όπως η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ) και οι εθνικές αθλητικές ομοσπονδίες έχουν έννομο συμφέρον να διατηρήσουν την ιστορική και πολιτιστική κληρονομιά του αθλητισμού.
- Συντηρητές της πολιτιστικής κληρονομιάς: Οι συντηρητές της πολιτιστικής κληρονομιάς και οι οργανισμοί που ασχολούνται με τη διατήρηση της κληρονομιάς συμμετέχουν ενεργά στην προστασία των χώρων, των αντικειμένων και των πρακτικών που σχετίζονται με τον αθλητισμό. Συνεισφέρουν τεχνογνωσία σε τεχνικές διατήρησης και συνηγορούν υπέρ της ενσωμάτωσης της αθλητικής κληρονομιάς στις ευρύτερες προσπάθειες διατήρησης της κληρονομιάς.
- Τοπικές κοινότητες: Οι κοινότητες που κατοικούν κοντά σε χώρους αθλητικής κληρονομιάς ή είναι βαθιά συνδεδεμένες με τις αθλητικές παραδόσεις είναι ζωτικής σημασίας ενδιαφερόμενοι. Η συμμετοχή τους διασφαλίζει ότι η διαχείριση της αθλητικής κληρονομιάς είναι ευαίσθητη στις τοπικές αξίες, παραδόσεις και συμφέροντα.
- Ακαδημαϊκά και ερευνητικά ιδρύματα: Τα πανεπιστήμια, τα ερευνητικά ιδρύματα και οι επιστήμονες που ειδικεύονται στις αθλητικές σπουδές και την πολιτιστική κληρονομιά διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην προώθηση της γνώσης και των βέλτιστων πρακτικών στη διακυβέρνηση της αθλητικής κληρονομιάς. Η έρευνά τους ενημερώνει τις προσπάθειες χάραξης πολιτικής και διατήρησης (Horne & Manzenreiter, 2006).

2.5.3 Εστίαση στη διακυβέρνηση της αθλητικής κληρονομιάς

Η διακυβέρνηση της αθλητικής κληρονομιάς περιλαμβάνει μοναδικές εκτιμήσεις λόγω της δυναμικής και εξελισσόμενης φύσης του αθλητισμού. Οι προσπάθειες διατήρησης επεκτείνονται σε ένα ευρύ φάσμα στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων ιστορικών αθλητικών χώρων, εξοπλισμού, αναμνηστικών και άυλων πρακτικών, όπως τα παραδοσιακά παιχνίδια και οι αθλητικές τελετουργίες (Eversole, 2010). Επιπλέον, οι μηχανισμοί διακυβέρνησης πρέπει να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις που θέτει η εμπορευματοποίηση και η παγκοσμιοποίηση του αθλητισμού, οι οποίες επηρεάζουν την αυθεντικότητα και την προσβασιμότητα της αθλητικής κληρονομιάς (Horne & Manzenreiter, 2006).

Συνολικά, η αποτελεσματική διακυβέρνηση της αθλητικής κληρονομιάς απαιτεί μια συλλογική προσπάθεια στην οποία συμμετέχουν διάφοροι ενδιαφερόμενοι, ρυθμιστικοί φορείς και μηχανισμοί. Αναγνωρίζοντας τη σημασία της αθλητικής κληρονομιάς ως πολιτιστικού θησαυρού και εφαρμόζοντας κατάλληλες δομές διακυβέρνησης, οι κοινωνίες μπορούν να διασφαλίσουν τη συνεχή εκτίμηση και διατήρηση της πλούσιας ιστορίας και των παραδόσεων που συνδέονται με τον αθλητισμό.

2.5.4 Οικονομία

Η έννοια της "οικονομίας του παγωτού" χρησιμοποιείται συχνά για να καταδείξει το θεμελιώδες παράδοξο μεταξύ των διαρκών αποτελεσμάτων και επιπτώσεων ενός σημαντικού αθλητικού γεγονότος, σε αντίθεση με τα παροδικά οικονομικά οφέλη. Αυτά τα βραχύβια κέρδη, που μοιάζουν με ένα παγωτό που λιώνει γρήγορα, έχουν περιορισμένη διάρκεια ζωής (Bouchon, 2017).

Ανεξάρτητα από τις πραγματικές δαπάνες, οι διοργανωτές μεγάλων εκδηλώσεων τείνουν να επιδεικνύουν άφθονη αισιοδοξία στις εκτιμήσεις τους. Προβλέπουν σημαντικά κέρδη για τα κράτη υποδοχής, υποστηρίζοντας ότι οι δαπάνες που πραγματοποιούνται σε υποδομές θα πρέπει να θεωρηθούν ως επένδυση, που καταλύει τις θετικές οικονομικές αποδόσεις. Ωστόσο, η προοπτική αυτή έχει αντιμετωπίσει αυστηρό έλεγχο από τους μελετητές. Από τη μία πλευρά, ο σκεπτικισμός προκύπτει επειδή η πλειονότητα αυτών των μελετών ανατίθεται από οντότητες με συμφέροντα στη διοργάνωση εκδηλώσεων, επηρεάζοντας ενδεχομένως ή δικαιολογώντας οφέλη,

όπως οι δημόσιες επιδοτήσεις (Zimbalist, 2010). Επιπλέον, οι επικριτές εκφράζουν ανησυχίες σχετικά με τον κερδοσκοπικό χαρακτήρα αυτών των μελετών επιπτώσεων, οι οποίες έχουν μελλοντικό (ex ante) χαρακτήρα (Gratton & Preuss, 2008).

Για την εκτίμηση των οικονομικών επιπτώσεων, οι μελέτες αυτές χρησιμοποιούν μια μεθοδολογία που περιλαμβάνει τον υπολογισμό των επιπτώσεων της κατασκευής σε υποδομές, που περιλαμβάνουν αθλητικές εγκαταστάσεις, καθώς και τις ευρύτερες εμπορικές δραστηριότητες κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης. Η διαδικασία αυτή λαμβάνει υπόψη τον προβλεπόμενο αριθμό επισκεπτών, την αναμενόμενη διάρκεια παραμονής και τη μέση δαπάνη τους. Τα στοιχεία που προκύπτουν από αυτούς τους υπολογισμούς αθροίζονται για να εκτιμηθεί αυτό που ονομάζεται "άμεσος οικονομικός αντίκτυπος" (Matheson, 2006).

2.6 Φάσεις του κύκλου ζωής της Κληρονομιάς

Αν και οι μελετητές συμφωνούν για τον μακροπρόθεσμο χαρακτήρα της κληρονομιάς, δεν έχουν ακόμη προσδιορίσει ένα ακριβές χρονοδιάγραμμα για αυτόν τον μετασχηματισμό (Scheu et al., 2019). Σύμφωνα με τους Lienhard και Preuss (2014) και τη ΔΟΕ (2019), η κληρονομιά περιλαμβάνει την περίοδο από τη φάση προετοιμασίας της υποψηφιότητας (έως και 9 χρόνια πριν από τους Αγώνες σύμφωνα με τους Lienhard και Preuss και πάνω από μια δεκαετία σύμφωνα με τη ΔΟΕ). Περιλαμβάνει το σύνολο του σχεδιασμού και της εκτέλεσης των Αγώνων, καθώς και τις προετοιμασίες που προηγούνται και κατά τη διάρκεια των Αγώνων, συμπεριλαμβανομένης της περιόδου μετά τους Αγώνες.

Εικόνα 2.6.1 Φάσεις Ολυμπιακής Κληρονομιάς (Leopkey & Parent, 2016).

Οι Leopkey και Parent (2015; 2016) σημείωσαν ότι τα στάδια της κληρονομιάς ευθυγραμμίζονται αρχικά με τις φάσεις που περιγράφονται από τη ΔΟΕ (2009) για τον κύκλο ζωής των Αγώνων, πριν από την πλήρη υιοθέτηση του Ολυμπιακού

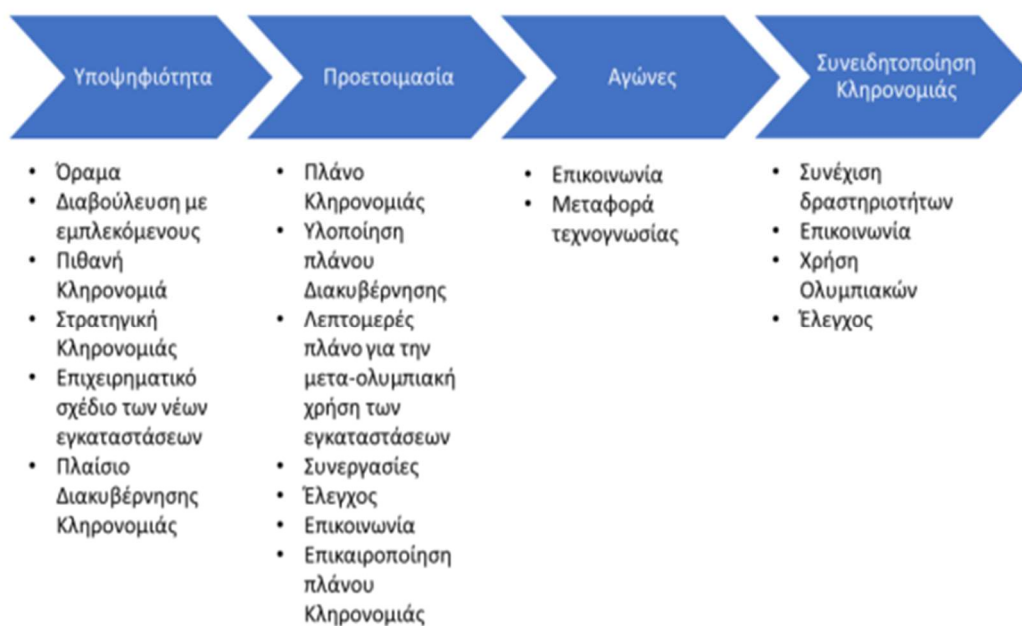
Θεματολογίου 2020. Ο κύκλος αυτός ξεκινά με την ανακοίνωση της ΔΟΕ για την πόλη υποδοχής, η οποία συνήθως πραγματοποιείται 84 μήνες (ή 7 χρόνια) πριν από τους Αγώνες. Στη συνέχεια, συγκροτείται η Οργανωτική Επιτροπή, περίπου 72 μήνες πριν από τους Αγώνες, αφού έχουν γίνει όλες οι απαραίτητες νομικές προσαρμογές στη χώρα υποδοχής. Στη συνέχεια, η φάση σχεδιασμού εκτείνεται από 65 έως 16 μήνες πριν από τους Αγώνες. Αμέσως μετά, η Οργανωτική Επιτροπή περνά στη φάση της προετοιμασίας (15 έως 5 μήνες πριν από τους Αγώνες), που οδηγεί στους ίδιους τους Αγώνες. Τέλος, ακολουθεί η φάση διάλυσης της Οργανωτικής Επιτροπής, η οποία μπορεί να εκτείνεται έως και δύο χρόνια μετά το αθλητικό γεγονός (Leopkey & Parent, 2016).

Στην περίπτωση των Αγώνων του Τόκιο 2020, η φάση εξυγίανσης εκτεινόταν από το 2013 έως το 2015, η φάση σχεδιασμού εκτεινόταν από το 2015 έως το 2019, η φάση ετοιμότητας εκτεινόταν από το 2019 έως το 2020, περιλαμβάνοντας τη φάση των Αγώνων. Μετά την ολοκλήρωση των Αγώνων, έλαβε χώρα η διάλυση της Οργανωτικής Επιτροπής και η επακόλουθη φάση της κληρονομιάς, μαζί με τη φάση της ανάπτυξης. Αυτή η μετάβαση και η μελλοντική φάση μεταφοράς κληρονομιάς μετά τους Αγώνες περιγράφηκαν λεπτομερώς (Tokyo 2020, 2015). Ωστόσο, αξίζει να σημειωθεί ότι λόγω της αναβολής των Αγώνων Τόκιο 2020, η φάση ετοιμότητας και διεξαγωγής θα παραταθεί με βάση τη νέα ημερομηνία προγραμματισμού των Αγώνων (Pavitt, 2020).

Εικόνα 2.6.2: Φάσεις Ολυμπιακού Κύκλου ζωής (Leopkey & Parent, 2016).

Η Ολυμπιακή Ατζέντα 2020 εισήγαγε ένα νέο πλαίσιο για τη διοργάνωση των Αγώνων. Εικόνα 2.6.3 δείχνει πώς οι φάσεις της κληρονομιάς ευθυγραμμίζονται με τα στάδια των Αγώνων (IOC, 2019).

Εικόνα 2.6.3: Συνδυασμός φάσεων κύκλου ζωής Αγώνων και ενεργειών/φάσεων της Κληρονομιάς (IOC, 2019).

Καθώς η Κληρονομιά εκτείνεται πέραν των Αγώνων, οι φάσεις εξελίσσονται καθώς η διοργάνωση προχωρά προς την ολοκλήρωσή της. Οι φάσεις αυτές, που περιγράφονται από τους Leorkey και Parent (2015; 2016), είναι οι εξής

1. Φάση ανάπτυξης:

- Η φάση αυτή ξεκινά πριν μια πόλη υποβάλει επίσημα την υποψηφιότητά της. Μια κρίσιμη εστίαση σε αυτό το στάδιο είναι η κατανόηση του λόγου για τον οποίο η πόλη θέλει να φιλοξενήσει τους Αγώνες και η απόκτηση έγκρισης από όλα τα εμπλεκόμενα μέρη για αυτό το εγχείρημα (IOC, 2019a).
- Η διοργανώτρια πόλη στοχεύει στη μεγιστοποίηση των οφελών για τους ενδιαφερόμενους φορείς, ενώ παράλληλα συγκεντρώνει την υποστήριξή τους για το έργο των Αγώνων (Scheu et al., 2019). Ο στόχος είναι να δημιουργηθεί ένα κοινό όραμα για την Κληρονομιά που να ευθυγραμμίζεται με το όραμα του Ολυμπιακού κινήματος και το αναπτυξιακό σχέδιο της πόλης (Leorkey & Parent, 2016).

- Το αρχικό βήμα σε αυτή τη φάση περιλαμβάνει τη συνεργασία με τα ενδιαφερόμενα μέρη για τη διαμόρφωση του οράματος. Επιπλέον, θα πρέπει να σχεδιαστεί η δομή διακυβέρνησης (IOC, 2019a).
- Οι βασικές προτεραιότητες σε αυτή τη φάση περιλαμβάνουν τη διαμόρφωση ενός ολοκληρωμένου σχεδίου κληρονομιάς, το οποίο περιγράφει τους ρόλους, τις αρμοδιότητες, τους στόχους, τις συγκεκριμένες δράσεις, τα πρωτόκολλα επικοινωνίας και τις διαδικασίες υποβολής εκθέσεων. Περιλαμβάνει επίσης τον καθορισμό του μοντέλου διακυβέρνησης και την εκπόνηση σχεδίων για τη χρήση των εγκαταστάσεων μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες (IOC, 2019a).

2. Φάση σχεδιασμού, υλοποίησης και διεξαγωγής των αγώνων:

Η φάση αυτή αρχίζει με την επιλογή της πόλης που θα φιλοξενήσει τους Αγώνες. Κατά τη διάρκεια αυτής της φάσης, τα στάδια σχεδιασμού και υλοποίησης συνυπάρχουν. Ορισμένες πτυχές της Κληρονομιάς μπορεί να βρίσκονται στο τελικό στάδιο του σχεδιασμού, ενώ άλλες έχουν ήδη δρομολογηθεί. Ο κύριος στόχος αυτής της φάσης είναι να τεθεί το όραμα σε εφαρμογή. Επιπλέον, χρησιμεύει ως η κατάλληλη στιγμή για την επικοινωνία της Κληρονομιάς και των στόχων της σε όλους τους ενδιαφερόμενους (IOC, 2019a).

3. Φάση μεταφοράς κληρονομιάς:

Αυτή η φάση έχει σχεδιαστεί για να μεταφέρει τις αρμοδιότητες από την Οργανωτική Επιτροπή σε οργανισμούς που είναι επιφορτισμένοι με τη διαχείριση διαφόρων πτυχών της Κληρονομιάς μετά τους Αγώνες. Στο πλαίσιο αυτής της φάσης, οι οργανισμοί που διαδραμάτισαν ρόλο κατά τη διάρκεια των Αγώνων και συνεχίζουν να λειτουργούν και μετά τους Αγώνες υφίστανται μετασχηματισμούς στη δομή και/ή τη στρατηγική τους για να διασφαλίσουν τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα (IOC, 2019a).

4. Φάση μετά τους Αγώνες:

Η φάση αυτή αρχίζει μετά την ολοκλήρωση των Αγώνων και τη μεταβίβαση των αρμοδιοτήτων στους αρμόδιους φορείς. Στόχος της είναι να διασφαλίσει την

κληρονομιά και να διασφαλίσει ότι οι επενδύσεις που έγιναν από τους διάφορους ενδιαφερόμενους φορείς διαχειρίζονται και παρακολουθούνται κατάλληλα (ΙΟΚ, 2019a). Όσον αφορά την περίοδο μετά τους Αγώνες και τη διάρκειά της, ο Charpelet (2012) πρότεινε τη διάκριση μεταξύ βραχυπρόθεσμης (1-2 χρόνια) και μακροπρόθεσμης (10-20 χρόνια) Κληρονομιάς.

3. Σχεδιασμός της αθλητικής κληρονομιάς

3.1 Ανάλυση του εσωτερικού και εξωτερικού περιβάλλοντος

Το εσωτερικό περιβάλλον του σχεδιασμού της αθλητικής κληρονομιάς περιλαμβάνει τα φυσικά χαρακτηριστικά και τα ιστορικά στοιχεία που βρίσκονται άμεσα υπό τον έλεγχο των κηδεμόνων της κληρονομιάς. Αυτοί οι παράγοντες διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της εμπειρίας και της αντίληψης του επισκέπτη για τον τόπο πολιτιστικής κληρονομιάς. Αυτό περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα στοιχείων, όπως αντικείμενα, αναμνηστικά, αρχεία και το υποκείμενο θεσμικό πλαίσιο που διέπει τη διαχείρισή τους (Wood, 2005).

Για παράδειγμα, η επιμέλεια και η συντήρηση των αθλητικών αντικειμένων αναδεικνύεται ως κομβική πτυχή του εσωτερικού περιβάλλοντος. Οι ισχυρές τεχνικές και εγκαταστάσεις συντήρησης είναι επιβεβλημένες για τη διαφύλαξη αυτών των ανεκτίμητων κομματιών της ιστορίας. Τα μουσεία, ειδικότερα, διαδραματίζουν κρίσιμο ρόλο στη διασφάλιση της μακροζωίας αυτών των αντικειμένων, παρέχοντάς τους μια πλατφόρμα για να αφηγηθούν τις ιστορίες τους στις μελλοντικές γενιές (Kiuri, & Teller, 2015).

Μια από τις βασικές εκτιμήσεις κατά το σχεδιασμό της αθλητικής κληρονομιάς είναι η αρχιτεκτονική διάταξη και η χωροταξική διευθέτηση του χώρου. Η διάταξη θα πρέπει να διευκολύνει την απρόσκοπτη ροή των επισκεπτών, επιτρέποντάς τους να ασχοληθούν με τα εκθέματα και τις επιδείξεις με χρονολογικό και θεματικό τρόπο. Αυτό διασφαλίζει ότι η αφήγηση της αθλητικής ιστορίας παρουσιάζεται με συνοχή, ενισχύοντας τη συνολική εμπειρία των επισκεπτών (Ramshaw, 2017).

Επιπλέον, η επιμέλεια των αντικειμένων και των αναμνηστικών έχει σημαντική σημασία. Οι ερευνητές τονίζουν την ανάγκη για μια καλά δομημένη αφήγηση που συνδέει τα αντικείμενα με το ιστορικό τους πλαίσιο. Αυτή η αφήγηση βοηθά στη μεταφορά της εξέλιξης του αθλητισμού με την πάροδο του χρόνου, δημιουργώντας μια πιο καθηλωτική εμπειρία για τους επισκέπτες (Ramshaw, 2017).

Ακόμη, η ενσωμάτωση διαδραστικών στοιχείων στον εκθεσιακό χώρο μπορεί να ενισχύσει σημαντικά τη δέσμευση των επισκεπτών. Οι ψηφιακές οθόνες, οι εφαρμογές επαυξημένης πραγματικότητας και οι διαδραστικές εγκαταστάσεις παρέχουν

δυνατότητες στους επισκέπτες να συμμετέχουν ενεργά στην αφήγηση, εμβαθύνοντας τη σύνδεσή τους με την κληρονομιά (Kiuri, & Teller, 2015).

Σε αντίθεση με το εσωτερικό περιβάλλον, το εξωτερικό περιβάλλον της αθλητικής κληρονομιάς εκτείνεται πέραν των φυσικών ορίων του χώρου κληρονομιάς. Περιλαμβάνει κοινωνικούς, πολιτιστικούς, οικονομικούς και πολιτικούς παράγοντες που ασκούν επιρροή στην υποδοχή και τον αντίκτυπο της κληρονομιάς. Η κατανόηση αυτού του εξωτερικού περιβάλλοντος είναι ζωτικής σημασίας για το σχεδιασμό στρατηγικών που επιτρέπουν στην αθλητική κληρονομιά να έχει απήχηση σε ένα ποικίλο κοινό (Wood, 2005).

Οι κοινωνικοπολιτιστικές εκτιμήσεις διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στο σχεδιασμό χώρων αθλητικής κληρονομιάς. Τα δημογραφικά στοιχεία και τα ενδιαφέροντα του κοινού-στόχου θα πρέπει να ενημερώνουν τις αποφάσεις σχεδιασμού. Η ευθυγράμμιση του περιεχομένου των εκθεμάτων με τα ενδιαφέροντα και τις προτιμήσεις της τοπικής κοινότητας μπορεί να ενισχύσει το αίσθημα ιδιοκτησίας και υπερηφάνειας για τον χώρο πολιτιστικής κληρονομιάς.

Η οικονομική βιωσιμότητα είναι ένας άλλος κρίσιμος παράγοντας. Οι χώροι αθλητικής κληρονομιάς πρέπει να είναι οικονομικά βιώσιμοι για να διασφαλιστεί η μακροπρόθεσμη διατήρηση και προσβασιμότητά τους. Αυτό απαιτεί προσεκτική εξέταση των δραστηριοτήτων που δημιουργούν έσοδα, όπως η πώληση εισιτηρίων, οι πωλήσεις εμπορευμάτων και οι συνεργασίες με τοπικές επιχειρήσεις (Kiuri, & Teller, 2015).

Η περιβαλλοντική βιωσιμότητα αποτελεί αυξανόμενη ανησυχία στον σχεδιασμό της πολιτιστικής κληρονομιάς. Η κατασκευή και η λειτουργία των χώρων αθλητικής κληρονομιάς θα πρέπει να εκτελείται με δέσμευση για την ελαχιστοποίηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει την ενσωμάτωση βιώσιμων υλικών, τη χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και την εφαρμογή φιλικών προς το περιβάλλον πρακτικών στην καθημερινή λειτουργία (Wood, 2005).

Συνολικά, ο σχεδιασμός χώρων αθλητικής κληρονομιάς που μεταδίδουν αποτελεσματικά τον πλούτο του αθλητικού πολιτισμού απαιτεί μια ολοκληρωμένη ανάλυση τόσο του εσωτερικού όσο και του εξωτερικού περιβάλλοντος. Με την προσεκτική εξέταση παραγόντων όπως η αρχιτεκτονική διαρρύθμιση, η επιμέλεια, τα

διαδραστικά στοιχεία, οι κοινωνικοπολιτισμικές επιρροές, η οικονομική βιωσιμότητα και η περιβαλλοντική βιωσιμότητα, οι θεματοφύλακες της πολιτιστικής κληρονομιάς μπορούν να δημιουργήσουν χώρους που θα έχουν απήχηση στους επισκέπτες, προωθώντας μια βαθύτερη εκτίμηση για την αθλητική ιστορία. Αυτή η ολιστική προσέγγιση στο σχεδιασμό της πολιτιστικής κληρονομιάς διασφαλίζει τη μακροζωία και την πολιτιστική σημασία των χώρων αθλητικής κληρονομιάς για τις επόμενες γενιές.

3.2 Διαμόρφωση στρατηγικής για τη διαχείριση της αθλητικής κληρονομιάς

Η ανάπτυξη μιας ολοκληρωμένης στρατηγικής για τη διαχείριση της αθλητικής κληρονομιάς είναι μια πολύπλευρη διαδικασία που απαιτεί προσεκτική εξέταση διαφόρων παραγόντων. Η στρατηγική αυτή αποσκοπεί στη διασφάλιση της διατήρησης, της προώθησης και της βιώσιμης αξιοποίησης της αθλητικής κληρονομιάς τόσο για τις σημερινές όσο και για τις μελλοντικές γενιές.

Ιστορικό πλαίσιο και έρευνα

Πριν από τη διαμόρφωση μιας στρατηγικής, είναι ζωτικής σημασίας η εμβάθυνση στο ιστορικό πλαίσιο της εν λόγω αθλητικής κληρονομιάς. Αυτό περιλαμβάνει τη διεξαγωγή ενδελεχούς έρευνας για την κατανόηση της σημασίας, της εξέλιξης και του πολιτιστικού αντίκτυπου της κληρονομιάς. Αυτή η θεμελιώδης γνώση θα παράσχει το απαραίτητο πλαίσιο για τη λήψη τεκμηριωμένων αποφάσεων σχετικά με τη διαχείρισή της (Gammon, & Ramshaw, 2013).

Δέσμευση των ενδιαφερομένων μερών

Η δέσμευση με τους ενδιαφερόμενους φορείς είναι υψίστης σημασίας για τη διαχείριση της αθλητικής κληρονομιάς. Αυτό περιλαμβάνει τη συμμετοχή των τοπικών κοινοτήτων, των αθλητικών οργανώσεων, των ιστορικών, των πολιτιστικών εμπειρογνομόνων και των δυνητικών επισκεπτών. Οι γνώσεις και οι προοπτικές τους θα προσφέρουν πολύτιμη συμβολή στη διαμόρφωση της στρατηγικής και θα διασφαλίσουν ότι αυτή ευθυγραμμίζεται με τα συμφέροντα και τις ανάγκες των διαφόρων ενδιαφερομένων μερών (Ramshaw, 2017).

Προσπάθειες διατήρησης και συντήρησης

Ένας από τους πρωταρχικούς στόχους της διαχείρισης της αθλητικής κληρονομιάς είναι η διασφάλιση της μακροπρόθεσμης διατήρησής της. Αυτό περιλαμβάνει την εφαρμογή τεχνικών συντήρησης για τη διαφύλαξη αντικειμένων, εγγράφων, αναμνηστικών και οποιουδήποτε άλλου σχετικού αντικειμένου. Η καθιέρωση κατάλληλων συνθηκών αποθήκευσης, πρωτοκόλλων συντήρησης και περιοδικών αξιολογήσεων αποτελούν κρίσιμα στοιχεία αυτής της προσπάθειας.

Ψηφιοποίηση και τεκμηρίωση

Η υιοθέτηση της τεχνολογίας μέσω της ψηφιοποίησης διαδραματίζει ζωτικό ρόλο στη διαχείριση της αθλητικής κληρονομιάς. Αυτό περιλαμβάνει τη δημιουργία ψηφιακών αρχείων και βάσεων δεδομένων για την καταγραφή και τη διατήρηση πολύτιμων πληροφοριών και αντικειμένων. Η ψηφιοποίηση ενισχύει την προσβασιμότητα, διευκολύνει την έρευνα και παρέχει ένα μέσο για την κοινοποίηση της κληρονομιάς σε ένα παγκόσμιο κοινό (Gammon, & Ramshaw, 2013).

Έκθεση και ερμηνεία

Ο σχεδιασμός ελκυστικών εκθέσεων και χώρων ερμηνείας είναι απαραίτητος για να ζωντανέψει η αθλητική κληρονομιά. Αυτό περιλαμβάνει την επιλογή των κατάλληλων μεθόδων προβολής, τη δημιουργία ενημερωτικής σήμανσης και τη χρήση πόρων πολυμέσων για τη βελτίωση της εμπειρίας των επισκεπτών. Οι καλά επιμελημένες εκθέσεις μπορούν να γοητεύσουν το κοινό και να μεταδώσουν την πολιτιστική σημασία της κληρονομιάς (Ramshaw, & Gammon, 2017).

Εκπαιδευτικά προγράμματα και προβολή

Η εφαρμογή εκπαιδευτικών προγραμμάτων, εργαστηρίων και πρωτοβουλιών προβολής είναι καθοριστικής σημασίας για την προώθηση της κατανόησης και της εκτίμησης της αθλητικής κληρονομιάς. Τα προγράμματα αυτά μπορούν να απευθύνονται σε σχολεία, πανεπιστήμια και κοινοτικές ομάδες, προωθώντας την αίσθηση της ιδιοκτησίας και της υπερηφάνειας για την τοπική κληρονομιά (Ramshaw, 2017).

Μάρκετινγκ και προώθηση

Οι αποτελεσματικές στρατηγικές μάρκετινγκ και προώθησης είναι ζωτικής σημασίας για την προσέλκυση επισκεπτών και την ευαισθητοποίηση σχετικά με τον

τόπο αθλητικής κληρονομιάς. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει την αξιοποίηση ψηφιακών πλατφορμών, τη συνεργασία με τουριστικές επιτροπές και τη χρήση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης για την προσέγγιση ενός ευρύτερου κοινού (Ramshaw, & Gammon, 2017).

Βιωσιμότητα και χρηματοδότηση

Η διασφάλιση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας της διαχείρισης της αθλητικής κληρονομιάς απαιτεί προσεκτικό οικονομικό σχεδιασμό. Αυτό περιλαμβάνει τη διαφοροποίηση των πηγών χρηματοδότησης, την αναζήτηση επιχορηγήσεων, τη δημιουργία συνεργασιών με συναφείς οργανισμούς και τη διερεύνηση ευκαιριών δημιουργίας εσόδων, όπως η πώληση εισιτηρίων, το εμπόρευμα ή οι ειδικές εκδηλώσεις.

Συνεχής αξιολόγηση και προσαρμογή

Η τακτική αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της στρατηγικής διαχείρισης είναι απαραίτητη για την πραγματοποίηση των απαραίτητων προσαρμογών και βελτιώσεων. Αυτό περιλαμβάνει την παρακολούθηση της ανατροφοδότησης των επισκεπτών, την παρακολούθηση της προσέλευσης και τη διενέργεια περιοδικών αξιολογήσεων για να διασφαλιστεί ότι ο χώρος πολιτιστικής κληρονομιάς συνεχίζει να ευδοκιμεί και να παραμένει επίκαιρος (Ramshaw, & Gammon, 2017).

3.3 Ανάπτυξη δεξιοτήτων του ανθρώπινου δυναμικού

Η μεταφορά τεχνογνωσίας και η παραγωγή νέων γνώσεων ήταν πάντα κρίσιμες πτυχές για τους Ολυμπιακούς/Παραολυμπιακούς Αγώνες, που θεωρούνται ανεκτίμητα περιουσιακά στοιχεία για την Οργανωτική Επιτροπή (Girginov & Gold, 2013). Η δημιουργία νέας γνώσης είναι μια σύνθετη διαδικασία που περιλαμβάνει δυναμικές αλληλεπιδράσεις μεταξύ των ατόμων, του οργανισμού και του περιβάλλοντος λειτουργίας του. Η επίσημη γνώση τεκμηριώνεται εύκολα, είναι εύκολα προσβάσιμη και επικοινωνείται προφορικά.

Αυτό την καθιστά εύκολα διαμοιραζόμενη και αποθηκεύσιμη, όπως μέσω υλικών αναφοράς, πολιτικών, χρονοδιαγραμμάτων, προϋπολογισμών, χαρτών και εκπαιδευτικών βίντεο, τα οποία εύκολα ψηφιοποιούνται και διαμοιράζονται μέσω

πληροφοριακών συστημάτων. Στο πλαίσιο των Αγώνων, η επίσημη γνώση προέρχεται κυρίως από δύο βασικές πηγές:

Υλικό αναφοράς των αγώνων (GRM): Πρόκειται για πηγές ή έγγραφα που παρέχονται από τη IOC, συμπεριλαμβανομένων θεμελιωδών εγγράφων όπως ο Ολυμπιακός Χάρτης, η Σύμβαση Οργανωτικής Πόλης και οι Οδηγοί Ολυμπιακών/Παραολυμπιακών Αγώνων. Αυτά τα υλικά, μαζί με άλλα που παράγονται από τη ΔΟΕ και τη διοργανώτρια αρχή, αποτελούν το θεμέλιο της γνώσης (IOC, 2017d).

Υλικό που αναπτύσσεται στο πλαίσιο της Οργανωτικής Επιτροπής: Αυτά περιλαμβάνουν υλικά αναφοράς, έγγραφα σχεδιασμού και εργαλεία που δημιουργούνται και βελτιώνονται καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής της Οργανωτικής Επιτροπής. Παραδείγματα περιλαμβάνουν το πρόγραμμα των Αγώνων, τις κατευθυντήριες γραμμές για το λογότυπο και τα επιχειρησιακά σχέδια για διάφορους τομείς (IOC, 2017d).

Πρόσθετες γνώσεις μπορεί να προέρχονται από εξωτερικούς ενδιαφερόμενους φορείς, όπως διεθνείς ομοσπονδίες, εθνικές ολυμπιακές επιτροπές και άλλες οργανωτικές επιτροπές.

Για να καταστούν αυτές οι πληροφορίες πολύτιμη γνώση, η εύκολη προσβασιμότητα είναι ζωτικής σημασίας για την αποτελεσματική ανταλλαγή τους μεταξύ της Οργανωτικής Επιτροπής και των ενδιαφερόμενων μερών (IOC, 2017d). Ενώ η επίσημη γνώση είναι πολύτιμη, δεν επαρκεί για τους διοργανωτές ώστε να σχεδιάσουν και να εκτελέσουν με επάρκεια τους Αγώνες. Υπάρχει ένα άλλο στρώμα ουσιαστικής γνώσης, που συχνά αποκαλείται "σιωπηρή γνώση" ή τεχνογνωσία, η οποία ενσωματώνει τοπικές και πολιτιστικές αποχρώσεις. Αυτό το είδος γνώσης αποκτάται μέσα από την προσωπική εμπειρία και είναι συχνά δύσκολο να επικοινωνηθεί μέσω λέξεων ή συμβόλων. Δεν μπορεί να τεκμηριωθεί με σαφήνεια και γενικά απαιτεί εκτεταμένη ανθρώπινη αλληλεπίδραση, που αποκτάται μέσω πρακτικών όπως η παρατήρηση, η μίμηση και η πρακτική εξάσκηση.

Η απόκτηση, η διαχείριση και η διάδοση της τυπικής γνώσης θέτει τις βάσεις για τη μεταφορά τεχνογνωσίας, ένας κρίσιμος ρόλος τόσο για τις IOC όσο και για τις οργανωτικές επιτροπές στη διασφάλιση της βαθιάς κατανόησης των Αγώνων. Αυτή η

έμμεση γνώση περιλαμβάνει την τεχνογνωσία που απαιτείται για τον αποτελεσματικό σχεδιασμό και την υλοποίηση των διαφόρων πτυχών του έργου των Αγώνων σε υψηλό επίπεδο. Για παράδειγμα, καλύπτει δεξιότητες όπως η διαχείριση των εταίρων Ολυμπιακού μάρκετινγκ, η κατάρτιση προϋπολογισμού για την Οργανωτική Επιτροπή, ο χειρισμός αφίξεων και αναχωρήσεων, καθώς και η πρόσληψη και εκπαίδευση ενός μεγάλου εθελοντικού εργατικού δυναμικού 25.000-50.000 ατόμων, μεταξύ άλλων.

3.4 Σύνδεση αθλητισμού και τουρισμού

Ο αθλητισμός μπορεί να είναι κληρονομιά και χρησιμοποιείται συχνά ως έκφραση πολιτισμού, ταυτότητας και εθνικισμού, ενώ η κληρονομιά του αθλητισμού καλείται για διάφορους σύγχρονους σκοπούς, από το σχεδιασμό των γηπέδων (Friedman et al., 2004) έως τη νομιμοποίηση και κατοχύρωση σύγχρονων αθλητικών πρακτικών (Starn, 2006).

Αν και οι πτυχές της κληρονομιάς που σχετίζεται με τον αθλητισμό έχουν διερευνηθεί στις σπουδές αναψυχής (Redmond, 1973), στην κοινωνιολογία (Mosher, 1991- Snyder, 1991), στην ιστορία (Kidd, 1996- Vamplew, 1998) και στη γεωγραφία (Springwood, 1996), η σχέση μεταξύ αθλητισμού και κληρονομιάς άρχισε να διαμορφώνεται με τον αθλητικό τουρισμό - συγκεκριμένα με την κατηγοριοποίηση από τον Gibson (1998) της επίσκεψης χώρων του αθλητικού παρελθόντος ως "νοσταλγικού" αθλητικού τουρισμού.

Αναφερόμενοι στο έργο του Gibson, οι Ramshaw και Gammon (2005) πρόσθεσαν μια οπτική κληρονομιάς σε αυτόν τον τομέα της έρευνας, υποστηρίζοντας ότι η νοσταλγία ήταν μια πολύ περιορισμένη άποψη και ότι μόνο μέσω της κληρονομιάς ως ξεχωριστής έννοιας θα μπορούσε να αποκαλυφθεί η πολυπλοκότητα του αθλητικού παρελθόντος.

Παρόλο που η αθλητική κληρονομιά αντιπροσωπεύεται όλο και ευρύτερα, δεν έχει πάντα υιοθετηθεί ως μέρος του κανόνα της πολιτιστικής κληρονομιάς. Οι Moore (2008) και Gammon (2007) υποστηρίζουν ότι η δημοτικότητα του αθλητισμού, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι η αθλητική κληρονομιά είναι σχετικά πρόσφατη και ίσως θεωρείται ασήμαντη, σήμαινε ότι η αθλητική κληρονομιά συχνά απορρίπτονταν.

Ωστόσο, κείμενα όπως η διερεύνηση του Murray (2011) σχετικά με τις αναπαραστάσεις της αθλητικής κληρονομιάς στα μουσεία, δημοσιεύσεις για την κληρονομιά όπως το International Journal of Heritage Studies και το Journal of Heritage Tourism, τα οποία πρόσφατα δημοσίευσαν ειδικά τεύχη για την αθλητική κληρονομιά (το 2013 και το 2014 αντίστοιχα), καθώς και περισσότερες τοποθεσίες που προστατεύουν και αναπαριστούν το αθλητικό παρελθόν παράλληλα με τις "παραδοσιακές" μορφές κληρονομιάς, σημαίνει ότι φαίνεται να υπάρχει αυξανόμενη αποδοχή της κληρονομιάς που βασίζεται στον αθλητισμό.

Επιπλέον, το γεγονός ότι η αθλητική κληρονομιά είναι πανταχού παρούσα, έχει διαδοθεί ευρέως μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης και βρίσκεται στην πρόσφατη μνήμη θα μπορούσε επίσης να θεωρηθεί πλεονέκτημα. Λίγες πολιτιστικές πρακτικές εκπέμπουν τόσες στιγμές-σταθμούς όσο ο αθλητισμός.

Για τους οπαδούς, ένας συγκεκριμένος αγώνας, αθλητής ή γεγονός είναι συχνά συνυφασμένος με μια προσωπική αφήγηση κληρονομιάς. Ίσως δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι ο αθλητισμός αποτελεί ακόμη και το σκηνικό για την πιο ουσιαστική κληρονομιά, αυτή της οικογένειας. Για όσους ενδιαφέρονται ελάχιστα ή καθόλου για τον αθλητισμό, δεν χρειάζεται να παρακολουθούν με εμμονή τα αποτελέσματα των αγώνων για να δουν τη σχέση μεταξύ του αθλητισμού και των ευρύτερων μορφών κληρονομιάς.

Στις ΗΠΑ, για παράδειγμα, η κληρονομιά του Jackie Robinson ξεπερνά κατά πολύ τα επιτεύγματά του στο μπέιζμπολ. Με το σπάσιμο του χρωματικού φραγμού του μπέιζμπολ το 1947, η πράξη γενναιότητας, προκλητικότητας και θάρρους του Ρόμπινσον άλλαξε τη χώρα, και δεν χρειάζεται να είναι κανείς φανατικός του μπέιζμπολ για να κατανοήσει και να εκτιμήσει αυτή την κληρονομιά. Παρά την παρουσία της αθλητικής κληρονομιάς σε διάφορους ακαδημαϊκούς τομείς, η σχέση μεταξύ κληρονομιάς και αθλητισμού αναπτύσσεται και διερευνάται πληρέστερα στον τουρισμό. Αυτό δεν αποτελεί έκπληξη. Πολλές αθλητικές κληρονομίες υπάρχουν στη ζωντανή μνήμη, είναι συχνά τόσο συναισθηματικές όσο και δημοφιλείς και μπορούν να αντλήσουν από ένα ευρύ, διεθνές κοινό. Δεδομένων των τουριστικών δικτύων που υπάρχουν σήμερα, ιδίως της χωρικής και οικονομικής προσβασιμότητας των παγκόσμιων ταξιδιών, ο αφοσιωμένος οπαδός - ή ο ονομαστικός παρατηρητής - μπορεί

πλέον να συνδεθεί με μια ποικιλία αθλητικών παρελθόντων με σχετική ευκολία (Ramshaw, 2006).

Ομοίως, η κληρονομιά είναι μια διαδικασία που υπερβαίνει τα εθνικά σύνορα, τόσο μέσω επίσημων θεσμικών συμφωνιών όπως το πρόγραμμα παγκόσμιας κληρονομιάς της UNESCO όσο και μέσω συγκρούσεων, της κλιματικής αλλαγής και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, για να αναφέρουμε μόνο μερικά από αυτά (Labadí and Long, 2010). Ωστόσο, η ενεργός και ρητή χρήση της κληρονομιάς σε στρατηγικές δημιουργίας τόπων, ιδίως για την προσέλκυση παγκόσμιου κεφαλαίου (Morley and Robins, 1995), είναι ίσως το σημείο όπου η κληρονομιά συνδέεται στενότερα με τον αθλητισμό και τον τουρισμό.

3.5 Προκλήσεις και προβληματισμοί στην αξιολόγηση των κληρονομιών αθλητικών γεγονότων: Αναδυόμενα και ανεπτυγμένα έθνη

Σύμφωνα με τον Preuss (2015), οι πέντε πιο συχνά αναφερόμενοι τομείς κληρονομιάς είναι οι οικονομικοί (συμπεριλαμβανομένων των υποδομών), οι κοινωνικοί, ο αθλητισμός και ο πολιτισμός.

Οι Grix et al. (2017) πρόσθεσαν σε αυτόν τον κατάλογο: αστική αναγέννηση, εθνική υπερηφάνεια/παράγοντας ευεξίας, αυξημένη εμπλοκή και συμμετοχή στη σωματική δραστηριότητα, διεθνής φήμη και "ήπια ισχύς". Όλο και περισσότερο δίνεται προσοχή στη δυνατότητα ότι οι αθλητικές διοργανώσεις και οι κληρονομίες τους θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν ως πλατφόρμα για την αντιμετώπιση παγκόσμιων προβλημάτων και την επίτευξη κοινωνικής αλλαγής (Byers et al., 2021). Για παράδειγμα, τα Ηνωμένα Έθνη (ΟΗΕ) έχουν τονίσει τον σημαντικό ρόλο που διαδραματίζει ο αθλητισμός στην προώθηση της Ατζέντας 2030 του ΟΗΕ για τη βιώσιμη ανάπτυξη.

Ο Preuss (2007) σημείωσε τα ακόλουθα τρία ζητήματα που δημιουργούν προκλήσεις στην ανάπτυξη μιας τυποποιημένης προσέγγισης μέτρησης της κληρονομιάς:

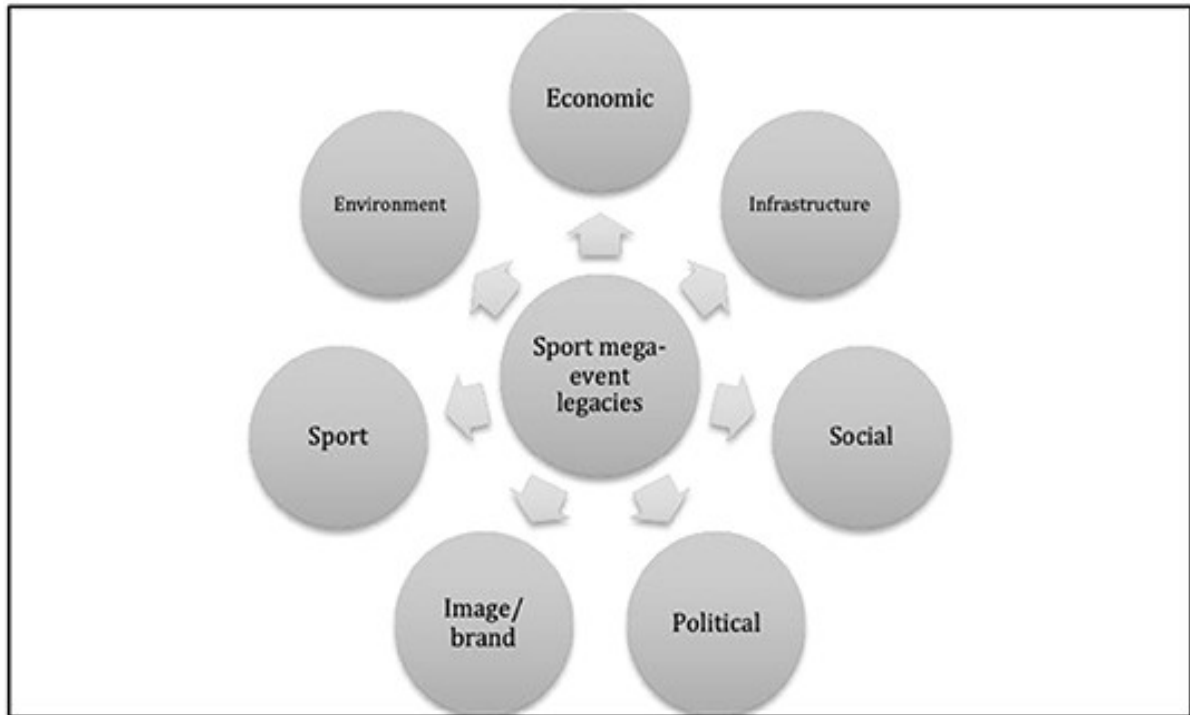
- Το ίδιο γεγονός δημιουργεί διαφορετικές κληρονομίες αν διοργανωθεί δύο φορές σε μια πόλη/έθνος: Τόσο οι διοργανώσεις όσο και οι πόλεις/έθνη που τις διοργανώνουν

αναπτύσσονται συνεχώς, έτσι ώστε η διοργάνωση να έχει διαφορετικές απαιτήσεις σε μεταγενέστερο στάδιο της φιλοξενίας και η πόλη/ έθνος υποδοχής να έχει διαφορετικούς περιβαλλοντικούς παράγοντες να λάβει υπόψη της (π.χ. Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου της FIFA στη Γερμανία που φιλοξενήθηκε το 1974 σε σύγκριση με το 2006).

- Διαφορετικές διοργανώσεις δημιουργούν διαφορετικές κληρονομίες, αν διοργανώνονται στην ίδια πόλη/ έθνος: Οι διαφορετικές απαιτήσεις υποδομής, τα κοινωνικά ενδιαφέροντα, η έκθεση στα μέσα ενημέρωσης και οι απαιτήσεις τοποθεσίας έχουν ως αποτέλεσμα μια μοναδική κληρονομιά. Για παράδειγμα, το Ρίο ντε Τζανέιρο φιλοξένησε τόσο το Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου το 2014 όσο και τους Ολυμπιακούς Αγώνες το 2016. Ωστόσο, οι κληρονομίες που αποδίδονται σε αυτά τα γεγονότα διαφέρουν σημαντικά.

- Το ίδιο γεγονός δημιουργεί διαφορετικές κληρονομίες σε διαφορετικές πόλεις/έθνη: Αυτό μπορεί να οφείλεται σε διάφορους παράγοντες, όπως οι διαφορετικές υποδομές των πόλεων/εθνών και οι πολιτικοί στόχοι που επιδιώκονται για το γεγονός. Για παράδειγμα, ένα Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου της FIFA που διεξήχθη στη Γερμανία το 2006 μπορεί να αποφέρει πολύ διαφορετικές παρακαταθήκες σε σύγκριση με το ίδιο γεγονός που διεξήχθη στη Νότια Αφρική το 2010.

Αυτές οι προκλήσεις οδήγησαν τους συγγραφείς να προτείνουν ότι ίσως τα αναδυόμενα έθνη μπορούν να παράγουν κληρονομίες ή τουλάχιστον να στοχεύουν στην παραγωγή κληρονομιών που μοιάζουν περισσότερο μεταξύ τους απ' ό,τι από τα πιο ανεπτυγμένα έθνη.

Εικόνα 3.4: Κληρονομίες αθλητικών mega-γεγονότων (adapted by authors, from Cornelissen et al., 2011, p. 311).

4. Μεθοδολογία

Για την παρούσα έρευνα, υιοθετήθηκε ποιοτική προσέγγιση με τη μέθοδο της μελέτης περίπτωσης. Η μέθοδος αυτή επιλέχθηκε λόγω της ικανότητάς της να διευκολύνει την ενδελεχή ανάλυση μιας συγκεκριμένης περίπτωσης, επιτρέποντας την εις βάθος κατανόηση του θέματος μέσω της συλλογής σημαντικού όγκου δεδομένων (Παρασκευόπουλος, 1993- Thomas & Nelson, 2003- Skinner, Edwards, & Corbett, 2015). Δεδομένου του περιγραφικού και διερευνητικού χαρακτήρα της παρούσας έρευνας, η μέθοδος της μελέτης περίπτωσης ευθυγραμμίζεται κατάλληλα με τους ερευνητικούς στόχους (Yin, 2003). Τα κύρια εργαλεία που χρησιμοποιήθηκαν για τη συλλογή δεδομένων ήταν η ανάλυση αρχειακού υλικού τεκμηρίωσης, τόσο επίσημου όσο και δημοσιογραφικού. Παρόλο που αρχικά προβλεπόταν η διεξαγωγή προσωπικών συνεντεύξεων με μέλη της Οργανωτικής Επιτροπής και στελέχη που συμμετείχαν στη διαδικασία σχεδιασμού, αυτό αποδείχθηκε ανέφικτο λόγω καιρού το 2019 και των συνεπαγόμενων επιπτώσεων. Παρόμοιες μέθοδοι έχουν προταθεί στη βιβλιογραφία που αφορά τη μεθοδολογία της έρευνας και σε μελέτες που διερευνούν ζητήματα σχετικά με την Ολυμπιακή Κληρονομιά (Thomas & Nelson, 2003- Yin, 2003- Leorkey & Parent, 2012b- 2015).

4.1 Επιλογή δείγματος και μέσα συλλογής δεδομένων

Στην συγκεκριμένη μελέτη αναλύθηκε η περίπτωση της χρήσης κατά τη Μετά-Αγωνιστική περίοδο των εγκαταστάσεων μετά την ολοκλήρωση του Ευρωπαϊκού πρωτάθλημα Νέων Ανδρών-Γυναικών το 2019 στα Ιωάννινα. Η διοργάνωση του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Κωπηλασίας Νέων Ανδρών και Γυναικών 2019, στο οποίο συμμετείχαν περισσότεροι από 500 αθλητές από 30 ευρωπαϊκές χώρες, έδωσε στα Ιωάννινα την ευκαιρία να επανέλθουν στο παγκόσμιο κωπηλατικό στερέωμα. Αυτό σηματοδότησε την επιστροφή της πόλης στο διεθνές προσκήνιο της κωπηλασίας για πρώτη φορά μετά το Κύπελλο Εθνών του 1998, που φιλοξενήθηκε στη λίμνη Παμβώτιδα.

Ταυτόχρονα, παρείχε μια σημαντική ευκαιρία για τη συντήρηση και την αναζωογόνηση των εγκαταστάσεων του ΚΕΚΩΠ, οι οποίες αποτέλεσαν επί πολλές δεκαετίες κομβικό σημείο για την πρωτεύουσα της Ηπείρου.

Τον Σεπτέμβριο του 2019, η Ελλάδα και τα Ιωάννινα φιλοξένησαν από κοινού μια εξέχουσα διεθνή εκδήλωση. Με τη συνεργατική υποστήριξη διαφόρων φορέων, όπως η κυβέρνηση, οι τοπικές αρχές, η αθλητική ομοσπονδία και η ευρύτερη αθλητική κοινότητα, αντιμετώπισαν με επιτυχία την πρόκληση και έφεραν εις πέρας μια ακόμη τρομερή αποστολή.

Για να εξασφαλιστεί μια ολοκληρωμένη προσέγγιση του θέματος, εντοπίστηκαν συστηματικά όλα τα μέρη που εμπλέκονται στο σχεδιασμό των εγκαταστάσεων. Αυτή η διαδικασία εντοπισμού των ενδιαφερόμενων μερών ευθυγραμμίζεται με τις καθιερωμένες πρακτικές σε παρόμοιες μελέτες (Parent, 2008- Parent & Smith-Swan, 2013), όπου ως ενδιαφερόμενα μέρη ορίζονται οι οργανισμοί με επίσημες δεσμεύσεις στην Κληρονομιά, συχνά μέσω συμβάσεων ή σχετικής νομοθεσίας (Leopkey & Parent, 2016). Τα δεδομένα συλλέχθηκαν από έγγραφα αρχειακού υλικού. Η κύρια πηγή των δεδομένων για τη συγκεκριμένη μελέτη είναι το αρχειακό έγγραφο υλικό.

4.2 Διαδικασία συλλογής δεδομένων

Το αρχειακό υλικό εντοπίστηκε από τις επίσημες ιστοσελίδες του ΚΕΚΩΠ, της Ελληνικής Κωπηλατικής Ομοσπονδίας Φιλάθλων Ναυτικών Σωματείων (<https://www.kopilasia.gr>) και από ειδησεογραφικές σελίδες με νέα σχετικά με το πρωτάθλημα Νέων Ανδρών και Γυναικών του 2019 στα Ιωάννινα.

4.3 Τεχνικές ανάλυσης δεδομένων

Ο ερευνητής επέλεξε τη χειροκίνητη ανάλυση δεδομένων μέσω της ανάλυσης περιεχομένου, αποφεύγοντας τη χρήση προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή. Η προσέγγιση αυτή περιελάμβανε αρχικά την κωδικοποίηση για την κατηγοριοποίηση των δεδομένων σε βασικά ερευνητικά θέματα, διευκολύνοντας μια δομημένη οργάνωση. Αυτή η διαδικασία κωδικοποίησης αποσκοπούσε στην κατάτμηση των πληροφοριών σε διακριτές κατηγορίες, με κάθε κωδικό να αντιπροσωπεύει μια

ευρύτερη εννοιολογική ταξινόμηση. Αυτό το αρχικό βήμα στην επεξεργασία των δεδομένων δημιούργησε ένα συνεκτικό πλαίσιο για τη μελέτη (Skinner et al., 2015).

Στη συγκεκριμένη έρευνα, η κωδικοποίηση εκτελέστηκε με τη χρήση περιγραφικής γλώσσας ευθυγραμμισμένης με τα ερευνητικά ερωτήματα. Επιπλέον, όπως και σε παρόμοιες μελέτες, πραγματοποιήθηκε διασταύρωση μεταξύ διαφόρων εγγράφων για την ενίσχυση της εγκυρότητας και της αξιοπιστίας των δεδομένων (Yin, 2003). Μέσω αυτής της μεθόδου, αναδείχθηκαν διακριτά μοτίβα και πιθανές διευκρινίσεις εντός των εγγράφων.

5. Αποτελέσματα

Το 3ο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Κωπηλασίας U23 ήταν η 3η διοργάνωση και διεξήχθη από τις 7 έως τις 8 Σεπτεμβρίου 2019 στο Κωπηλατοδρόμιο Ιωαννίνων στα Ιωάννινα. Συγκεκριμένα πραγματοποιήθηκε στη Λιμονοπούλα στο πρώην ΕΑΝΚΙ, σημερινό ΠΕΑΚΙ. Μετά το τέλος των αγώνων οι αθλητικές εγκαταστάσεις των Ιωαννίνων χρησιμοποιήθηκαν με διαφορετικούς τρόπους, ωστόσο δεν φαίνεται να αναπτύχθηκαν περισσότερο.

Οι εγκαταστάσεις του πρώην ΕΑΝΚΙ δίπλα στην λίμνη Παμβώτιδα των Ιωαννίνων περιλαμβάνουν:

- Κλειστό γυμναστήριο
- Γήπεδο ποδοσφαίρου με πλαστικό χλοοτάπητα (πλήρης ανακατασκευή το 2017)
- Εξωτερικό γήπεδο μπάσκετ (πλαστικοποίηση 2016)
- Κολυμβητήριο
- Γήπεδα Τένις
- Αίθουσα άρσης βαρών και τζούντο
- Λεμβαρχεία
- Υπαίθριο γυμναστήριο
- Εξωτερικό γήπεδο handball
- Εξωτερικό γήπεδο μπάσκετ
- Εξωτερικό γήπεδο βόλεϊ
- Υγρός στίβος
- Parking
- Αναψυκτήριο - Καφε

ΚΛΕΙΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ ΠΕΑΚΙ

- Δραστηριοποίηση 11 αθλητικών σωματείων με 16 ομάδες στα αθλήματα μπάσκετ, βόλεϋ, χαντμπολ
- 200 αγώνες τη σεζόν και 50 μαθητικοί
- Χωρητικότητα 300 καθήμενων θεατών, Parking 70 θέσεων
- Διεξαγωγή αγώνων μπάσκετ, βόλεϋ, χαντμπολ τοπικών και εθνικών κατηγοριών, εργασιακού πρωταθλήματος
- Φιλοξενία πολλαπλών εκδηλώσεων
- Μπάσκετ camp, Τουρνουά βόλεϋ, Αγώνες πυγμαχίας
- Πρωταθλήματα πινγκ πονγκ, Zumba marathon
- Ομιλίες πολιτικών κομμάτων
- Αγώνες τζούντο
- Επιδείξεις ρυθμικής γυμναστικής
- Σύγχρονος ηλεκτρονικός πίνακας και χρονόμετρα (2016)

ΚΛΕΙΣΤΟ ΚΟΛΥΜΒΗΤΗΡΙΟ ΠΕΑΚΙ

- Δραστηριοποίηση 7 αθλητικών σωματείων
- Συμμετοχή σωματείου ΑΜΕΑ

- Μεγάλη πισίνα αγωνιστικών διαστάσεων (50m) και μικρή πισίνα εκμάθησης
- Χωρητικότητα 700 θεατών
- Πάνω από 10 διασυλλογικοί αγώνες τη σεζόν
- Πάνω από 600 ενεργά μέλη στα κολυμβητικά σωματεία
- Μεμονωμένοι κολυμβητές εκτός σωματείων (πάνω από 300) (Peakι.gr, 2023).

5.1 Αξιοποίηση των εγκαταστάσεων σήμερα

Η έρευνα έδειξε ότι στην περιοχή της λίμνης σήμερα υπάρχουν αρκετές δραστηριότητες που μπορεί να κάνει κάποιος επισκέπτοντας στη λίμνη. Αρχικά, στη λίμνη Παμβώτιδα των Ιωαννίνων, όπου πραγματοποιήθηκαν το 2019 οι ευρωπαϊκοί αγώνες, λειτουργεί σήμερα εκτός από την ομάδα του Ναυτικού Ομίλου Ιωαννίνων και ομάδα sea kayak. Η έκταση που περιβάλλει τη λίμνη κατέχει τη διάκριση του προστατευόμενου οικοτόπου στο πλαίσιο του Natura 2000. Στο μέσο της λίμνης βρίσκεται το νησί των Ιωαννίνων, που φιλοξενεί τον ομώνυμο οικισμό με 350 περίπου κατοίκους. Ξεκινώντας από τις εγκαταστάσεις της Λιμνοπούλας Ιωαννίνων, το ταξίδι με καγιάκ διασχίζει τα νερά της Παμβώτιδας. Με τα θαλάσσια καγιάκ, μπορεί κανείς να ρίξει μια ματιά στα άπιαστα είδη πουλιών της λίμνης που φωλιάζουν μέσα στους υγροτόπους της, ενώ παράλληλα απολαμβάνει τη γραφική θέα των βουνών που την περιβάλλουν. Στα μισά της διαδρομής, υπάρχει η ευκαιρία να σταματήσει κάποιος στο νησί των Ιωαννίνων και να συμμετάσχει σε δραστηριότητες αναρρίχησης στον καθορισμένο χώρο αναρρίχησης του νησιού. Κατά μήκος της διαδρομής, οι συμμετέχοντες συναντούν το μοναστήρι του Αγίου Παντελεήμονα, που είναι αξιοσημείωτο ως ο τόπος του θανάτου του Αλή Πασά το 1822 (Active-nature.gr, 2023).

Ο Ναυτικός Όμιλος Ιωαννίνων ιδρύθηκε το 1954 στην πόλη των Ιωαννίνων και είναι αφιερωμένος στην κωπηλασία επίπεδης θάλασσας. Με έδρα το Ε.Α.Ν.Κ.Ι. στη Λιμνοπούλα, ο όμιλος έχει διπλή αποστολή: την προώθηση τόσο της ανάπτυξης του αθλήματος όσο και της ολιστικής ανάπτυξης των νέων αθλητών, που περιλαμβάνει την ψυχική και σωματική τους ευεξία. Ταυτόχρονα, ο σύλλογος είναι αφοσιωμένος στη δημιουργία ενός περιβάλλοντος που ευνοεί τη βέλτιστη απόδοση των αθλητών του. Τέλος, επιδιώκει να προάγει, να διαδίδει και να ενισχύει το αίσθημα συντροφικότητας

μεταξύ των μελών του, καθώς και με άλλους πολιτιστικούς, εκπαιδευτικούς και πνευματικούς συλλόγους των Ιωαννίνων (Nop.com.gr, 2012).

Αθλητής κωπηλασίας (Sport.gr, 2019).

Δεδομένων των περιορισμένων διαθέσιμων πληροφοριών, φαίνεται ότι υπάρχει έλλειψη ολοκληρωμένων στοιχείων σχετικά με τη χρήση των εγκαταστάσεων μετά τη διοργάνωση του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Νέων Ανδρών και Γυναικών 2019 στα Ιωάννινα. Αυτό μπορεί να είναι ενδεικτικό της ανάγκης για περαιτέρω έρευνα ή λεπτομερέστερη διερεύνηση της συγκεκριμένης πτυχής. Είναι σημαντικό να αναγνωριστεί ότι οι πληροφορίες που παρουσιάζονται εδώ βασίζονται στα διαθέσιμα δεδομένα και μια πιο εμπειριστατωμένη έρευνα ή πρόσθετες πηγές μπορεί να αποφέρουν μια ευρύτερη κατανόηση του θέματος.

Η μελέτη της μετά-αγωνιστικής αξιοποίησης των αθλητικών εγκαταστάσεων αντιπροσωπεύει ένα κρίσιμο τμήμα της έρευνας, με την διεθνή βιβλιογραφία να αποτελεί πολύτιμη πηγή πληροφοριών. Σύμφωνα με τον Fried (2020), η δημιουργία

βιώσιμων σταδίων απαιτεί σχεδιασμό και διαχείριση που να επιτρέπει τη μετά-αγωνιστική αξιοποίηση με βιώσιμο τρόπο. Επίσης, η μελέτη του Smith (2014) επισημαίνει τη σημασία της δημιουργίας μόνιμης αξίας μέσω της μετά-αγωνιστικής χρήσης των αθλητικών εγκαταστάσεων, παρέχοντας προτάσεις για τη βέλτιστη διαχείριση.

Συμπληρωματικά, το έργο του Schulenkorf (2016) προσφέρει μια πολυδιάστατη αντίληψη για τον ρόλο του αθλητισμού στην ανάπτυξη και την ειρήνη, ενώ το έργο των Schwarz, Hall, & Shibli, (2015)., αναλύει παγκόσμιες προοπτικές για τη διαχείριση αθλητικών εγκαταστάσεων, συμπεριλαμβάνοντας στρατηγικές για τη μετά-αγωνιστική χρήση. Μέσω της κριτικής ανάλυσης αυτών των πηγών, προκύπτουν συγκεκριμένα συμπεράσματα για τις αποτελεσματικές στρατηγικές που επιτυγχάνουν τη μέγιστη αξία από την αθλητική κληρονομιά (Fried, 2020).

6. Συζήτηση

Τα προηγούμενα κεφάλαια έχουν θέσει μια βάση για την κατανόηση και τη διερεύνηση της μετα-αγωνιστικής χρήσης και διαχείρισης της αθλητικής κληρονομιάς, με ιδιαίτερη έμφαση στις εγκαταστάσεις που χρησιμοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Κωπηλασίας Νέων Ανδρών και Γυναικών 2019 στα Ιωάννινα, Ελλάδα. Το παρόν κεφάλαιο εμβαθύνει στις επιπτώσεις και τη σημασία των ευρημάτων που παρουσιάστηκαν στην ενότητα Αποτελέσματα, λαμβάνοντας υπόψη το ευρύτερο πλαίσιο της διαχείρισης της αθλητικής κληρονομιάς και τις πολύπλευρες διαστάσεις της.

6.1 Αξιοποίηση και προσαρμογή των αθλητικών εγκαταστάσεων

Η αξιοποίηση των αθλητικών εγκαταστάσεων μετά από μεγάλες διοργανώσεις είναι μια κρίσιμη πτυχή της διαχείρισης της πολιτιστικής κληρονομιάς που συχνά λαμβάνει λιγότερη προσοχή στις συμβατικές μελέτες. Η περίπτωση των Ιωαννίνων προσφέρει μια μοναδική ευκαιρία να διερευνηθεί ο τρόπος με τον οποίο μια πόλη υποδοχής διατηρεί και προσαρμόζει τις αθλητικές υποδομές της για να ανταποκρίνεται στις τρέχουσες ανάγκες της κοινότητας. Η συνεχής χρήση των εγκαταστάσεων για δραστηριότητες όπως το θαλάσσιο καγιάκ, η ιστιοπλοΐα και η κωπηλασία καταδεικνύει μια αξιόπαινη προσπάθεια ενσωμάτωσης της κληρονομιάς των πρωταθλημάτων στο τοπικό αθλητικό τοπίο. Ωστόσο η αδυναμία πραγματοποίησης συνεντεύξεων με τους υπεύθυνους φορείς δεν έδωσε την ευκαιρία για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τους τρόπους αξιοποίησης και την ακριβής χρήση των αθλητικών εγκαταστάσεων των Ιωαννίνων μετά το 2019.

6.2 Προκλήσεις και ευκαιρίες για τη βιώσιμη διαχείριση της πολιτιστικής κληρονομιάς

Τα περιορισμένα διαθέσιμα στοιχεία σχετικά με τη χρήση των εγκαταστάσεων στα Ιωάννινα μετά τους Πανευρωπαϊκούς αγώνες υποδηλώνουν πιθανές προκλήσεις σε αυτόν τον τομέα. Η συζήτηση θα πρέπει να εξετάσει παράγοντες που μπορεί να επηρεάσουν τη βιωσιμότητα των προσπαθειών διαχείρισης της κληρονομιάς, όπως η

κατανομή των πόρων, η εμπλοκή της κοινότητας και οι εξελισσόμενες απαιτήσεις των τοπικών αθλητικών κοινοτήτων. Μπορεί να χρειαστεί περαιτέρω έρευνα για τον εντοπισμό συγκεκριμένων εμποδίων και πιθανών στρατηγικών για την ενίσχυση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας αυτών των εγκαταστάσεων.

6.3 Δέσμευση των ενδιαφερομένων μερών και συμμετοχή της κοινότητας

Η συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών, συμπεριλαμβανομένων των τοπικών κοινοτήτων, των αθλητικών οργανώσεων και των εμπειρογνομόνων σε θέματα διατήρησης, είναι απαραίτητη για την επιτυχή διαχείριση της αθλητικής κληρονομιάς. Η περίπτωση των Ιωαννίνων αναδεικνύει τη σημασία της συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων μερών για να διασφαλιστεί ότι οι εγκαταστάσεις θα συνεχίσουν να εξυπηρετούν τις ανάγκες και τα συμφέροντα της κοινότητας. Αυτό το μοντέλο δέσμευσης θα μπορούσε να χρησιμεύσει ως πολύτιμο πρότυπο για άλλες περιοχές που επιδιώκουν να διατηρήσουν και να αξιοποιήσουν τα περιουσιακά στοιχεία της αθλητικής κληρονομιάς τους.

6.4 Οικονομικές εκτιμήσεις και η "οικονομία του παγωτού"

Ο οικονομικός αντίκτυπος των μεγάλων αθλητικών εκδηλώσεων, όπως καταδεικνύεται από την έννοια της "οικονομίας του παγωτού", υπογραμμίζει την ανάγκη για μια διαφοροποιημένη προσέγγιση στην αξιολόγηση των οφελών και του κόστους που συνδέονται με τη φιλοξενία τέτοιων εκδηλώσεων. Ενώ τα βραχυπρόθεσμα οικονομικά οφέλη μπορεί να είναι σημαντικά, είναι ζωτικής σημασίας να σταθμιστούν έναντι των μακροπρόθεσμων επενδύσεων που απαιτούνται για τη βιώσιμη διαχείριση της πολιτιστικής κληρονομιάς. Η συζήτηση αυτή θα πρέπει να εξετάσει τον τρόπο με τον οποίο οι οικονομικές εκτιμήσεις υπεισέρχονται στη διαδικασία λήψης αποφάσεων για τη χρήση μετά τον διαγωνισμό. Ωστόσο στην περίπτωση των αθλητικών εγκαταστάσεων των Ιωαννίνων μετά το 2019 η αδυναμία πραγματοποίησης συνεντεύξεων με τους υπεύθυνους φορείς στάθηκε εμπόδιο στη συλλογή οικονομικών δεδομένων.

6.5 Ενσωμάτωση της άυλης κληρονομιάς

Η μελέτη επικεντρώνεται κυρίως στις υλικές πτυχές της αθλητικής κληρονομιάς, όπως οι εγκαταστάσεις και ο εξοπλισμός. Ωστόσο, είναι σημαντικό να αναγνωριστεί η δυναμική παρουσία άυλων στοιχείων, όπως οι πολιτιστικές πρακτικές, οι παραδόσεις και η δέσμευση της κοινότητας. Η μελλοντική έρευνα θα μπορούσε να διερευνήσει πώς αυτές οι άυλες πτυχές συμβάλλουν στη συνολική αξία της κληρονομιάς και στον αντίκτυπο των αθλητικών εκδηλώσεων στα Ιωάννινα.

6.6 Συστάσεις για τη μελλοντική διαχείριση της πολιτιστικής κληρονομιάς

Με βάση τα ευρήματα και τις συζητήσεις που παρουσιάστηκαν, είναι συνετό να εξεταστούν πιθανές συστάσεις για τη βελτιστοποίηση της μακροπρόθεσμης κληρονομιάς και της βιώσιμης χρήσης των αθλητικών εγκαταστάσεων μετά από μεγάλες αθλητικές διοργανώσεις. Οι συστάσεις αυτές θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν στρατηγικές για τη δέσμευση των ενδιαφερομένων, την κατανομή των πόρων, τις προσπάθειες διατήρησης και την ενημέρωση της κοινότητας. Επιπλέον, τα διδάγματα που αντλήθηκαν από τη μελέτη περίπτωσης των Ιωαννίνων θα μπορούσαν να ενημερώσουν για τις βέλτιστες πρακτικές για τη μελλοντική διαχείριση της αθλητικής κληρονομιάς σε περιβάλλοντα μετά τη διεξαγωγή αγώνων.

Συμπέρασμα

Η μετα-ανταγωνιστική χρήση και διαχείριση της αθλητικής κληρονομιάς αποτελούν ένα δυναμικό και εξελισσόμενο πεδίο που απαιτεί προσεκτική εξέταση διαφόρων παραγόντων, συμπεριλαμβανομένης της εμπλοκής των ενδιαφερομένων μερών, της οικονομικής βιωσιμότητας και της συμμετοχής της κοινότητας. Η περίπτωση των Ιωαννίνων παρέχει πολύτιμες γνώσεις σχετικά με τις προκλήσεις και τις ευκαιρίες που συνδέονται με αυτή την προσπάθεια. Καθώς ο τομέας της διαχείρισης της αθλητικής κληρονομιάς συνεχίζει να εξελίσσεται, οι εμπειρίες και οι στρατηγικές που εφαρμόστηκαν στα Ιωάννινα μπορούν να χρησιμεύσουν ως πολύτιμο σημείο αναφοράς για άλλες περιοχές που επιδιώκουν να διατηρήσουν και να αξιοποιήσουν τα περιουσιακά στοιχεία της αθλητικής κληρονομιάς τους.

1. Μετά την ολοκλήρωση μεγάλων διοργανώσεων και ιδιαίτερα για το Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Νέων –Ανδρών του 2019 στα Ιωάννινα, είναι σημαντικό η συγκεκριμένη διοργάνωση, τη στιγμή που οι αγώνες εξελίχθηκαν κάτω από άψογες καιρικές συνθήκες και τις δυο μέρες, σε έναν υπέροχο φυσικό στίβο κατάλληλα διαμορφωμένο για την ομαλή διεξαγωγή των αγώνων σε αθλητές υψηλού επιπέδου, να αφήσει το αποτύπωμα της. Δηλαδή να μπορέσει η πόλη και ο Ναυτικός Όμιλος Ιωαννίνων, να διεκδικήσει αφενός πάλι μεγάλη διοργάνωση στο άμεσο μέλλον, τη στιγμή που ο αγώνας στέφθηκε με επιτυχία κατά κοινή ομολογία όλων των εκπροσώπων των Ομοσπονδιών, που τίμησαν με την παρουσία τους τη διοργάνωση, όλων των αθλητών που αγωνίστηκαν, και φυσικά της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας (FISA). Ένα μεγάλο στοίχημα είναι να χρησιμοποιείται, όπως και τα προηγούμενα χρόνια και στο εγγύς μέλλον ο φυσικός στίβος, από Ομοσπονδίες, οι οποίες θα μπορούν να κάνουν απρόσκοπτα την προετοιμασία τους ενόψει μεγάλων διοργανώσεων με βάση το καλεντάρι της FISA. Σήμερα χρησιμοποιείται από τα Αθλητικά σωματεία των Ιωαννίνων, τα οποία δραστηριοποιούνται στο υγρό στοιχείο.

2. Η συνέργεια πολλών πραγμάτων φέρνει πάντα και το επιθυμητό αποτέλεσμα, συγκεκριμένα η Περιφέρεια Ηπείρου, ο Δήμος Ιωαννιτών, η Ένωση Ξενοδόχων κ.α. στέκονται πάντα αρωγοί για το καλύτερο αποτέλεσμα, σε ότι αφορά τη διοργάνωση ενός Διεθνή Αγώνα, με γνώμονα την προβολή της πόλης, δείχνοντας στους

φιλοξενούμενους, ότι η πόλη των Ιωαννίνων διαθέτει όλα τα εχέγγυα για την πραγματοποίηση μεγάλων αθλητικών γεγονότων, τόσο στην κωπηλασία, γιατί η λίμνη Παμβώτιδα είναι το σημείο αναφοράς για το εν λόγω άθλημα, αλλά και για άλλα αθλήματα που ευδοκιμούν στην εν λόγω Πόλη. Σκοπός όλης της Οργανωτικής Επιτροπής, καθώς και όλων των φορέων της πόλης, είναι να φύγουν όλοι οι επισκέπτες (αθλητές, προπονητές, φίλαθλοι) με τις καλύτερες εντυπώσεις, τόσο από τις παροχές, αλλά και από την διοργάνωση, ώστε στο μέλλον η διεκδίκηση αθλητικών γεγονότων να έχει θετικό πρόσημο. Στόχος είναι, πάντα η πόλη να γίνει πόλος έλξης για τα αθλητικά δρώμενα σε Διεθνές επίπεδο, με ανταποδοτικά οφέλη αμφοτεροί (τουριστική προβολή, οικονομικά οφέλη στα ξενοδοχεία και σε πολλά παρελκόμενα).

3. Πάντα υπάρχει το κόστος συντήρησης σε ένα φυσικό στίβο κωπηλασίας, ο οποίος επηρεάζεται από τις δύσκολες καιρικές συνθήκες όταν επικρατούν, και για αυτό τον λόγο, το υλικό που χρησιμοποιείται στις αγωνιστικές διαδρομές μετά το πέρας των αγώνων αποθηκεύεται στα λεγόμενα λεμβαρχεία, στο ίδιο χώρο που φυλάσσονται και τα αγωνιστικά σκάφη.

Πύργοι αφέτη & ευθυγραμμιστή

Επίσης η γραμμή άφεσης, η οποία αποτελείται από εξέδρες πλευσιμες και τοποθετούνται την προηγούμενη μέρα των αγώνων, αποθηκεύονται μετά το τέλος της διοργάνωσης σε χώρο έξω από το νερό.

Γραμμή άφεσης (εκκίνηση) του Πανευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Κωπηλασίας Νέων – Ανδρών 2019 Ιωάννινα

Με αυτό τον τρόπο υπάρχει η προστασία τόσο των υλικών (για τα οποία το κόστος είναι μεγάλο), αλλά και τον περιβάλλοντα χώρο της λίμνης. Θα χρησιμοποιηθούν πάλι σε επόμενη διοργάνωση, η οποία θα έχει πάντα ένα οικονομικό κόστος για την τοποθέτηση εκ νέου του κωπηλατικού στίβου για την πραγματοποίηση των αγώνων.

Κερκίδες θεατών

Πύργος και γραμμή τερματισμού

Απονομή αθλητών (2η θέση Ελλάδα, αγώνισμα 2- Νέων-Ανδρών)

Βιβλιογραφία

Ελληνόγλωσση:

Παρασκευόπουλος, Ι. (1993). *Μεθοδολογία επιστημονικής έρευνας (Τόμος 1)*. Αθήνα: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις.

Ξενόγλωσση:

Active-nature.gr. (2023). Sea Kayak στην λίμνη των Ιωαννίνων. <https://www.active-nature.gr/el/activities/sea-kayak/>

Bale, J. (2003). *Sport, Space and the City: Transnational Networks, Urban Spaces and the Future of Sport*. Routledge.

Bendix, R. (1997). *In Search of Authenticity: The Formation of Folklore Studies*. University of Wisconsin Press.

Blake, J. (2009). Safeguarding intangible cultural heritage. *Museum International*, 61(1-2), 66-77.

Bouchon, F. (2017). 'Ice Cream Economy' and Mega-Events Legacy, Perspectives for Urban Tourism Management. *Journal of Tourism and Hospitality*, 6(5).

Brown, A., & Massey, J. (2001). Literature review: The impact of major sporting events. Manchester Institute for Popular Culture, Manchester Metropolitan University.

Byers, T., Hayday, E. J., Mason, F., Lunga, P., and Headley, D. (2021). Innovation for positive sustainable legacy from mega sports events: Virtual reality as a tool for social inclusion legacy for Paris 2024 paralympic games. *Front. Sports Act. Living*, 3, 10. doi: 10.3389/fspor.2021.625677

Chappelet, J. (2012). Mega sporting event legacies: a multifaceted approach. *Papeles de Europa*, 25, 76-86.

Clarkson, B. (1995). A stakeholder framework for analyzing and evaluating corporate social performance. *Academy of Management Review*, 20(1), 92-117.

- Cornelissen, S. (2011). Mega event securitisation in a Third World setting: glocal processes and ramifications during the 2010 FIFA World Cup. *Urban Stud.* 48, 3221–3240.
- Economou, M. (2015). Heritage in the digital age. A companion to heritage studies, 215-228.
- Eversole, R. (2010). Sports heritage, sports heritage places: A consideration of the sporting past, legacy, and history. In J. Long & J. Barrett (Eds.), *Heritage, sport and tourism: Sporting pasts, tourist futures* (pp. 13-34). Routledge.
- Fairclough, G., & Harrison, R. (2012). The Heritage Arena: Reinventing Cheese, Heritage and Archaeology. In C. Holtorf & A. Karlsson (Eds.), *Philosophy and Archaeological Practice* (pp. 163-174). Springer.
- Friedman, B., Andrews, D. L., & Goldstein, A. (2004). *Making sports heritage: Sporting traditions at the turn of the 21st century*. Routledge.
- Fried, G., & Kastel, M. (2020). *Managing sport facilities*. Human Kinetics.
- Freeman, E. (1984). *Strategic management: a stakeholder approach*. Boston: Pitman.
- Gammon, S. (2007). *The meaning of heritage: Uses of the past in a modern Australian culture*. Australian Scholarly Publishing.
- Getz, D. (2007) *Event Studies. Theory, research and policy for planned events*. ButterworthHeinemann, Oxford.
- Gibson, H., & Connell, J. (2012). *Sport, events, tourism and leisure*. Routledge.
- Gibson, H. J. (1998). Sport tourism: A critical analysis of research. *Sport Management Review*, 1(1), 45-76.
- Giulianotti, R., & Robertson, R. (2009). The globalization of football: A study in the glocalization of the 'serious life'. *British Journal of Sociology*, 60(4), 675-695.
- Gratton, C. & Preuss, H. (2008). Maximizing Olympic Impacts by Building Up Legacies. *The International Journal of the History of Sport*, 25(14), 1922 - 1938.
- Girginov, V., & Gold, J. (2013). *London 2012 Olympic and Paralympic Games knowledge transfer: a report prepared for podium*.

- Grix, J., Brannagan, P. M., Wood, H., and Wynne, C. (2017). State strategies for leveraging sports mega-events: unpacking the concept of 'legacy'. *Int. J. Sport Policy And Politics* 9, 203–218. doi: 10.1080/19406940.2017.1316761
- Hede, A. (2007). Managing special events in the new era of the triple bottom line. *Event Management*, 11(1-2), 13-22.
- Horne, J., & Manzenreiter, W. (2006). An introduction to the sociology of sports mega-events. In J. Horne & W. Manzenreiter (Eds.), *Sports mega-events: Social scientific analyses of a global phenomenon* (pp. 1-24). Blackwell Publishing.
- Kirshenblatt-Gimblett, B. (2006). From Ethnology to Heritage: The Role of Cultural Documentation in Shaping the Cultural Heritage of East European Jewry. In M. de Certeau, T. J. Gieryn, & P. Nora (Eds.), *The Practice of Cultural Analysis* (pp. 306-353). Berlin: Walter de Gruyter.
- IOC (International Olympic Committee). (2017d). *Olympic Games guide on information and knowledge management*. Lausanne: International Olympic Committee.
- IOC (International Olympic Committee). (2019a). *Olympic Games guide on legacy*. Lausanne: International Olympic Committee.
- International Journal of Heritage Studies* (2013, Vol. 19, No. 6).
- Journal of Heritage Tourism* (2014, Vol. 9, No. 4).
- Kidd, B. (1996). *The struggle for Canadian sport*. University of Toronto Press.
- Labadi, S., & Long, C. (2010). *Heritage and globalisation*. Routledge.
- Lienhard, P., & Preuss, H. (2014). *Legacy, sustainability and CSR at mega sport events. An analysis of the UEFA EURO 2008 in Switzerland*. Wiesbaden: Springer Gabler.
- Leopkey, B., & Parent, M. (2012b). Olympic Games legacy: From general benefits to sustainable long-term legacy. *The International Journal of the History of Sport*, 29(6), 924-943.

- Leopkey, B., & Parent, M. (2015). Stakeholder perspectives regarding the governance of legacy at the Olympic Games. *Annals of Leisure Research*, 18(4), 528– 548.
- Leopkey, B., & Parent, M. (2016) The governance of Olympic legacy: process, actors and mechanisms. *Leisure Studies*, 2016, 1-14.
- Lowenthal, D. (2015). *The Past is a Foreign Country – Revisited*. Cambridge University Press.
- Matheson, V. (2006). *Mega Events: The Effect of the World’s Biggest Sporting Events on Local, Regional and National Economies*. Working Paper No. 0622, International Association of Sports Economists.
- Mitchell, R., Agle, B. & Wood, D. (1997). Toward a theory of stakeholder identification and salience: defining the principle of who and what really counts. *Academy of Management Review*, 22(4), 853-886.
- Moneta, A. (2020). Architecture, heritage, and the metaverse. *Traditional Dwellings and Settlements Review*, 32(1), 37-49.
- Mosher, J. S. (1991). Playing games with heritage: The politics of sports in postcolonial Kenya. *American Ethnologist*, 18(2), 306-323.
- Moore, K. (2008). *Museums and popular culture*. A&C Black.
- Morley, D., & Robins, K. (1995). *Spaces of identity: Global media, electronic landscapes and cultural boundaries*. Routledge.
- Murray, S. (2011). *Representing the sporting past: Heritage, museums and popular culture*. University of Maryland Press.
- Narayan, K. (1993). How Native is a "Native" Anthropologist? *American Anthropologist*, 95(3), 671-686.
- Nop.com.gr. (2012). Καλώς ήρθατε! <https://nop.com.gr/>
- Parent, M. (2008). Mega sporting events and sports development. In V. Girginov (Ed.), *Management of sports development* (pp. 147–163). Oxford: Elsevier.
- Parent, M., & Smith-Swan, S. (2013). *Managing major sports events: Theory and practice*. London: Routledge.

- Pavitt, M. (2020). Rescheduled Tokyo 2020 Olympic to open on July 23 in 2021. Διαθέσιμο στον διαδικτυακό τόπο: <https://www.insidethegames.biz/articles/1092594/postponedtoko-olympics-july-23-opening>
- Peaki.gr. (2023). Οι εγκαταστάσεις του πρώην ΕΑΝΚΙ δίπλα στην λίμνη Παμβώτιδα των Ιωαννίνων. <https://www.peaki.gr/limnopoula.php>
- Preuss, H. (2006). Lasting effects of major sporting events. *Institute of Sport Science*, 1-11.
- Preuss, H. (2015). A framework for identifying the legacies of a mega sport event. *Leis. Studies* 34, 643–664. doi: 10.1080/02614367.2014.994552
- Preuss, H. (2007). The conceptualization and measurement of mega sport event legacies. *J. Sport Tour.* 12, 207–227. doi: 10.1080/14775080701736957
- Preuss, H. (2018). Event legacy framework and measurement. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 2018, 1-16.
- Ramshaw, G., & Gammon, S. (2005). *Tourism and performance: Scripts, stages, and stories*. Channel View Publications.
- Ramshaw, G. (2017). Sport heritage and the healthy stadia agenda: an overview. *Sport in society*, 20(2), 219-225.
- Ramshaw, G. (2006). Beyond sports tourism: Assessing the economic and social impact of sport events. *Tourism Management*, 27(3), 517-528.
- Ramshaw, G., & Gammon, S. J. (2017). Towards a critical sport heritage: Implications for sport tourism. *Journal of Sport & Tourism*, 21(2), 115-131.
- Redmond, G. (1973). *Sport, Society and Politics*. Longman.
- Richards, G., & Palmer, R. (2010). Leadership, governance and stakeholders. *Eventful Cities*, 129-170.
- Scheu, A., Preuss, H., & Konecke, T. (2019). The legacy of the Olympic Games: a review. *Journal of Global Sport Management*, 2019, 1-22.
- Schulenkorf, N. (2016). *The Routledge Handbook of Sport for Development and Peace*. Routledge.

- Schwarz, E., Hall, S., & Shibli, S. (2015). *Sport facility operations management: A global perspective*. Routledge.
- Snyder, E. E. (1991). Power and knowledge in the creation of modern Olympic mythology. *Cultural Anthropology*, 6(2), 131-161.
- Skinner, J., Edwards, A., & Corbett, B. (2015). *Research methods for Sport Management*. London: Routledge.
- Smith, L. (2006). *The Uses of Heritage*. Routledge.
- Springwood, C. F. (1996). Sport and violence: A critical examination of sport in the global society. *Humanity & Society*, 20(3), 285-303.
- Sport.gr. (2019). Κωπηλασία: Αντίστροφη μέτρηση για το Ευρωπαϊκό Νέων. <https://www.sport24.gr/kopilasia/kopilasia-antistrofi-metrisei-gia-to-eyropaiko-neon.8872319.html>
- Starn, R. (2006). Introduction: Theorizing sports in the world. In R. Starn & J. Ackerman (Eds.), *Ball games: A story of risk, competition and the will to power* (pp. 1-29). Duke University Press.
- Thomas, J., & Nelson, J. (2003). Μέθοδοι έρευνας στη φυσική δραστηριότητα. (Κ. Καρτερολιώτης, επιμέλεια έκδοσης). Αθήνα: Εκδόσεις Πασχαλίδη.
- Tokyo 2020 Organising Committee (2015). *Tokyo 2020 Games foundation plan*. Tokyo: Tokyo 2020.
- Tokyo 2020 Organising Committee (2018b). *Tokyo 2020 guidebook*. Tokyo: Tokyo 2020.
- UNESCO. (2003). *Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage*. Retrieved from <https://ich.unesco.org/en/convention>
- Vamplew, W. (1998). *Pay up and play the game: Professional sport in Britain, 1875-1914*. Cambridge University Press.
- Wheelen, T., Hunger, D., Hoffman, A., & Bamford, C. (2018). *Strategic management and business policy. Globalization, innovation and sustainability* (15th ed.) Harlow: Pearson.

Wood, J. (2005). Talking sport or talking balls? Realising the value of sports heritage. *Industrial Archaeology Review*, 27(1), 137-144.

Yin, R. (2003). *Case study research: design and methods* (3rd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage Publications.

Zimbalist, A. (2010). Is It Worth It? Hosting the Olympic Games and other mega sporting events is an honor many countries aspire to—but why? *Finance and Development*, 47(1), 8-11.

Παράρτημα

Χαιρετισμός του Περιφερειάρχη Ηπείρου

Η Περιφέρεια Ηπείρου είναι πολύ υπερήφανη που η πρωτεύουσά της, τα Ιωάννινα, θα φιλοξενήσει ένα από τα κορυφαία αθλητικά γεγονότα, το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Κωπηλασίας κάτω των 23 ετών 2019. Είμαστε πολύ σίγουροι ότι οι αθλητές και οι συνοδοί τους θα ενθουσιαστούν από τη φιλοξενία και τις υπερσύγχρονες κωπηλατικές εγκαταστάσεις της λίμνης Παμβώτιδας, οι οποίες και στο παρελθόν έχουν φιλοξενήσει μεγάλες διεθνείς διοργανώσεις και είναι ιδανικές για υψηλές αθλητικές επιδόσεις.

Η πόλη των Ιωαννίνων έχει πλούσια ιστορία και πολιτισμό. Έχει επίσης μακρά παράδοση στην κωπηλασία, καθώς παγκόσμιοι πρωταθλητές έχουν ξεκινήσει την καριέρα τους εδώ. Αυτό αποτελεί ένα επιπλέον κίνητρο για όλους εμάς, τους τοπικούς φορείς, τους λάτρεις της κωπηλασίας και του αθλητισμού, να συμβάλλουμε στην επιτυχή διοργάνωση αυτού του παγκόσμιου πρωταθλήματος.

Η Περιφέρεια Ηπείρου θα στηρίξει ενεργά τους διοργανωτές, παρέχοντας κάθε είδους βοήθεια και διευκόλυνση στις αποστολές, ώστε να διασφαλιστεί ότι όλοι οι συμμετέχοντες και οι επισκέπτες θα ζήσουν μια μοναδική εμπειρία ενός μεγάλου διεθνούς αθλητικού γεγονότος.

Εύχομαι αυτό το Πρωτάθλημα να έχει μεγάλη επιτυχία.

Ανυπομονούμε να καλωσορίσουμε όλους τους αθλητές, τους προπονητές και τους συνοδούς τους στην Ήπειρο και τα Ιωάννινα.

Ο Περιφερειάρχης Ηπείρου

Αλέξανδρος Καχριμάνης

Χαιρετισμός Δημάρχου Ιωαννίνων, Θωμά Κ. Μπέγκα

Μετά από δεκαεννέα χρόνια η πόλη των Ιωαννίνων αναλαμβάνει και πάλι να φιλοξενήσει μια μεγάλη διεθνή κωπηλατική διοργάνωση.

Αυτή του Ευρωπαϊκού πρωταθλήματος Κωπηλασίας Νέων Ανδρών και Γυναικών του 2019.

Η διοργάνωση του Ευρωπαϊκού πρωταθλήματος Κωπηλασίας που συγκεντρώνει περισσότερους από 500 αθλητές κι αθλήτριες από 30 και πλέον χώρες της Ευρώπης δίνει την ευκαιρία στην πόλη των Ιωαννίνων που έχει «γεννήσει» ολυμπιονίκες και παγκόσμιους πρωταθλητές να ξαναμπεί στον διεθνή χάρτη της κωπηλασίας για πρώτη φορά μετά από το Κύπελλο Εθνών που είχε διεξαχθεί το 1998 στην λίμνη Παμβώτιδα.

Τον Σεπτέμβριο του 2019 τα Γιάννενα, θα φιλοξενήσουν μια μεγάλη διεθνή διοργάνωση όπου με την υποστήριξη όλων των φορέων, της Πολιτείας, της τοπικής αυτοδιοίκησης, της ομοσπονδίας, θα κερδίσουν ακόμη ένα στοίχημα και θα φέρουν εις πέρας με επιτυχία μια ακόμη δύσκολη αποστολή.

Ως Δήμαρχος της πόλης, καλωσορίζω τη Διοργάνωση και τους συμμετέχοντες σ' αυτή και τους υπόσχομαι μια θερμή φιλοξενία, όπως ταιριάζει στην παράδοση του τόπου μας.

Ο Δήμαρχος Ιωαννίνων

Θωμάς Κ. Μπέγκας

Λίστα στην ομάδα

ΑΘΛΗΤΗΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ ΟΜΑΔΑΣ

ASS. ΟΜΑΔΑ LEADER

ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΓΙΑΤΡΟΣ

ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ

ΙΑΤΡΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

ΤΥΠΟΣ

ΑΞΙΩΜΑΤΟΥΧΟΣ NF

NF GUEST

O.C.

UMPIRE

Σπώνσορες

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Gartzonikas

S.A.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΚΑΛΛΙΠΑΤΕΙΡΑ

Ζαϊπέ
μελεδοτεχνείον

στήβος κωπηλασίας

HOTEL	COUNTRY	Άφιξη	Αναχώρηση	Άτομα	Σύνολο ατόμων
ANNAperama	LITHUANIA	4-Σεπ	9-Σεπ	13	28
ANNAperama	IRELAND	4-Σεπ	9-Σεπ	10	
ANNAperama	CZECH REP	5-Σεπ	9-Σεπ	5	
EPIRUS	CROATIA	5-Σεπ	8-Σεπ	15	152
EPIRUS	GB	5-Σεπ	8-Σεπ	25	
EPIRUS	HUNGARY	5-Σεπ	9-Σεπ	34	
EPIRUS	RUSSIA	4-Σεπ	9-Σεπ	50	
EPIRUS	GERMANY	5-Σεπ	9-Σεπ	16	
EPIRUS	SLOVENIA	4-Σεπ	8-Σεπ	6	
EPIRUS	ESTONIA	4-Σεπ	10-Σεπ	6	
ESSENCE	FRANCE	4-Σεπ	9-Σεπ	28	52
ESSENCE	TURKEY	5-Σεπ	8-Σεπ	17	
ESSENCE	NORWAY	4-Σεπ	9-Σεπ	7.	
GRAND SERAI	AUSTRIA	5-Σεπ	9-Σεπ	20	155
GRAND SERAI	AZERBAIJAN	2-Σεπ	9-Σεπ	4	
GRAND SERAI	GERMANY	5-Σεπ	9-Σεπ	57	
GRAND SERAI	GREECE	4-Σεπ	9-Σεπ	29	
GRAND SERAI	POLAND	3-Σεπ	9-Σεπ	30	
GRAND SERAI	SWEDEN	4-Σεπ	9-Σεπ	15	
PALLADION	CZECH REP	5-Σεπ	9-Σεπ	25	139
PALLADION	ROMANIA	4-Σεπ	8-Σεπ	63	
PALLADION	BELARUS	4-Σεπ	9-Σεπ	34	
PALLADION	BULGARIA	4-Σεπ	9-Σεπ	17	
THE LAKE	SWITZERLAND	5-Σεπ	9-Σεπ	29	29
ALEXIOS	Development MOLDOVA	5-Σεπ	8-Σεπ	5	5
Διεθνές Κέντρο Ελλ.Εκπ/σης "Στ.Νιάρχος"	Development ISRAEL SLOVAKIA UKRAINE GEORGIA	5-Σεπ	8-Σεπ		